ئۇشبۇ كىتاب ئېلكىتاب تورى تەرىپىدىن تارقىتىلدى

ئەزىز ئوقۇرمەن، ئۇشبۇ كىتاب ئاپتورنىڭ رۇخستى ۋە تەلىپى بىلەن ئېلكىتاب توردا تۇنجى بولۇپ تارقىتىلدى.

ئېلكىتاب تورى ئادرېسى:
www.elkitab.org

ئېلكىتاب

ئېلكىتاب تورى ئادرېسى:
www.elkitap.org

دېڭىزنىڭ ئېيتقانلىرى

- شېئىرلار -

Thus Spoke the Sea

Mutallip Saydulla

Thus Spoke the Sea

- Peoms -

World Uyghur Writers Union

مۇتەللىپ سەيدۇللا

دېڭىزنىڭ ئېيتقانلىرى

- شېئىرلار -

دۇنيا ئۇيغۇر يازغۇچىلار ئۇيۇشمىسى

مۇتەللىپ سەيدۇللا

دېڭىزنىڭ ئېيتقانلىرى

Thus Spoke the Sea

By Mutallip Saydulla

(A Peoms Collection	(شېئىرلار توپلىمى
Editor - in - chief: Tahir Hamut	مۇھەررىر: تاھىر ھامۇت
Corrector: Fatimah Seyyah	كوررېكتور: فاتىمە سەيياھ
Page design: Abdulaziz Akhun	بەتچىك: ئا.ئاقھۇن
Graphic on cover: Manekina Serafime	مۇقاۋا رەسىمى: مانېكىنا سېرافىمې

2019 - يىل ئىيۇل - بىرىنچى نەشرى

ISBN: 9781077139831

World Uyghur Writers Union | دۇنيا ئۇيغۇر يازغۇچىلار ئۇيۇشمىسى

ئامېرىكا - USA

بۇ كىتابىمنى يىراقتىن دۇئالىرى بىلەن ھاياتىنىڭ ئېغىر سىناقلىرىدا مېنى ھەقىقىي ئىنسان بولۇپ ياشاشقا ئۈندەپ كەلگەن دادام سەيدۇللا مەسسىدىق ۋە ئانام ئازادىخان خانىم خاتىرىسىگە بېغىشلايمەن.

مۇندەرىجە

كىرىش سۆز 007
قۇم قەلئە 023
ئىككى سايە 025
نامسىز پەسىل 027
تابلېت دورا 030
بەشىنچى پەسىل 031
ۋاقىتنى سىزىش 032
كۆزگە كىرىش 034
نۆلگە قارشى 035
سەھەرنىڭ ئاخىرى 037
پاتقاق 039
ئايال 040
پېچاق 042
نىگارغا 043
سەھرا 044
قىياس 046
جاۋاب 047

ئورۇندۇق 048
سول تەرىپىمدىكى سايە 050
كۆتۈش 052
سوۋغا 055
رىۋايەت 056
خەت ساندۇقى 058
ئالما سېزىمى 060
تىلغا يوشۇرۇنۇش 063
بىرىنىڭ مۇقەددىمىسى 065
ئەتىگەنلىك گېزىت 067
شەھەردىن چىقىش 069
قاردا قەھۋە ئىچىش 071
باھار 073
بالىلىق 075
كىتاب ئوقۇش 077
سۆز قالدۇرۇش سۇپىسى 079
كۆلدىن گۈلگە 080
ئۇ؟ 082
ئاشىق ۋە ئەينەك 084
جۈملە 086

سىنىڭ ئۆيۈڭ 088
گۈل 090
دېرىزە 093
تۇغۇلغان كۈنۈم 095
ئوت ئۆچۈرگۈچى 097
تىراگېدىيە 100
كېچىدىن قايتقۇچى........................ 101
كىتابتىكى شېئىر 103
سۆز ئوغرىلاش 105
تۇغۇلۇش 108
دېڭىزدا ئۇخلاپ قېلىش 109
تەئەججۈپ........................ 112
يالىڭاچلىنىش 113
ئاچقۇچ 115
باشقا يەردىكى كېچە 117
تاش چېقىش 119
سۇنىڭ سۆڭىكى 121
رەڭ ئىزدەش........................ 124
دېڭىزنىڭ لەۋلىرى 126
ئەما جۈملىلەرنىڭ كۆزىدە 128

سىنىڭ ئوربىتاڭ 131
تارىخ.. 134
مۇزىكا.. 136
كېچىگە كىرىش 138
سىنىڭدىكى پارچىلار 140
خوتەن شىۋىسى 145
يىرىم ناخشا 147
ئۆلۈمنىڭ ئىگىسى 149
ۋەھىي... 151
سەپەر 153
قۇياش رىۋايىتى 155
شېئىر ۋە ئايالار 156
ئىككىمىزنىڭ كۆزىدە.................................. 157
ئۆلۈم 159
دۇئا 160
رېئاللىقنى سىزىش 161
كارىدور 163
سەھەرنىڭ تارىخى.................................... 164
شەنبىنىڭ تىلى 166
ئاۋازدىكى سىر 169

ئانام 170
سېغىنىش.. 171
ئەجەل... 172
جەنۇپ.. 173
جىنايەت 174
شېئىر 175
زامان ياپراقلىرى 176
بەلگىسىز نوتىلار 178
ئاشىقلار مۇزىيى 180
تىلەك.. 181
تىل 182
خوشلىشىش 183
قىشنىڭ ئوتتۇرىسىدا 184
كۇتۇپخانا.. 186
دىراما... 188
هايات 189
مىڭ يالغان 190
شائىر 191
ئاخىرقى ئايال 192
رىلىس 196

سىما 198
ئالداش دەرىخى 199
ئاشقلار شەھىرى.. 202
پارىژدا ئۇيغۇرچە سۆزلەش 204
سۈت سىغىش... 207
پادىچى بالا... 210
رەسسام... 211

كىرىش سۆز

مەمتىمىن ئەلا

قولىڭىزدىكى بۇ شېئىرلار توپلىمىدا ئۇيغۇر شائىرى مۇتەللىپ سەيدۇللا بىزگە خۇددى دېڭىز ئۇنىڭغا سۆزلەۋاتقاندەك سۆزلەيدۇ. شۇنىسى ئالاھىدىكى، بۇ يەردە ئۇنىڭغا سۆزلەۋاتقىنى بىز ئادەتلىنىپ كەتكەن قۇملۇق ياكى توغراقلىق ئەمەس، بەلكى بىز ئەمدىلەتىن يۈزمۇيۈز سەزگۈلەشكە ئادەتلىنىۋاتقان دېڭىزدۇر. ئادەتتە ئىچكى قۇرۇقلۇق رايوندا ياشاپ كەلگەن ئۇيغۇرلارنىڭ ھاياتى بىلەن دېڭىز ئوتتۇرىسىدا ھېچقانداق بىر باغلىنىش يوقتەك بىلىنىدۇ — ئەمما، بۇ باغلىنىشنى مۇتەللىپ ئۆز شېئىرلىرىدا ئاپىرىدە قىلىدۇ.

بىر ئۇيغۇرنىڭ، يەنە كېلىپ تەكلىماكان قۇملۇقىدا تەۋەللۇت بولغان بىر ئۇيغۇر شائىرنىڭ، دېڭىزنىڭ سۆزلىرىگە قۇلاق سېلىشى ئالدى بىلەن بىزگە ئورۇن يۆتكىلىش تۇيغۇسىنى بېرىدۇ. بۇ ئۇنىڭ ئۆزى مەنسۇپ ئورۇندىن ئۆزى مەنسۇپ بولمايدىغان

ياكى بولالمايدىغان يەنە بىر ئورۇنغا يۆتكىلىشىنى بىلدۈرىدۇ. بۇ نوقۇل ھالدىكى جۇغراپىيەلىك ئورۇن يۆتكىلىشىنىلا بىلدۈرمەيدۇ. ياكى ئۇ بىر كۈلتۈردىن چىقىپ، يەنە بىر كۈلتۈرگە كىرىشىنى بىلدۈرمەيدۇ. بەلكى ئۇ شائىرنىڭ ئورۇن يۆتكىلىشتىن كېلىپ چىققان تەسىراتلارنىڭ ئىدراكىدىكى «ئورۇن يۆتكىلىشى» نى قانداق بىر تەرەپ قىلغانلىقىنى بىلدۈرىدۇ. يەنە بىر مەنىدىن، ئۇ شائىرنىڭ بارلىق يۆتكىلىشلەر تۈگىگەندىن كېيىن، مەنىۋى خاتىرجەملىككە ئېرىشىشكە ئىنتىلىشىدىن كۆرە، يېڭى يەردىكى ناتونۇشلۇق، يەكلىنىش ۋە ياتلىشىش ئېلىپ كېلىدىغان بارلىق مەنىۋى قالايمىقانچىلىقلارنىڭ ھەممىسىنى كاللىسىدا قايتىدىن «يەرلەشتۈرۈش» ھەققىدىكى تىرىشچانلىقلىرىنى كۆرسىتىدۇ.

دېمەك، بۇ شېئىرلار فىزىكىلىق ئورنى يۆتكەلگەن بىر شائىرنىڭ بۇ يۆتكىلىش ئېلىپ كەلگەن بارلىق ئاقىۋەتلەرنى قانداق بىر تەرەپ قىلغانلىقى ھەققىدىكى بايانلاردۇر. ئۇنىڭدا ئەسلىدىكى ئورنىنى يوقىتىپ قويغان بىر شائىرنىڭ خۇددى دېڭىزدىكى بىر تال يېگانە ياپراق كەبى نىشانسىز لەيلەپ يۈرۈشىنىڭ ئەلەملىك كەچۈرمىشلىرى بار. ئۇنىڭدا بىر يوقىتىشنىڭ، ئەسلىگە كەلتۈرگۈسىز بىر يوقىتىشنىڭ، ئازابىنى دېڭىزغا سۆزلەپ بېرىۋاتقان بىر سەۋدا شائىرنىڭ ھاياتى بار.

مۇتەللىپنىڭ بۇ نىشانسىز ھاياتى ئادەمنى پاراكەندە قىلغۇدەك دەرىجىدە كۆڭۈلىنى غەش قىلىدۇ. ئۇ بىز ئوقۇرمەنلەر بىلەن

ئۆزىنىڭ كۆندىلىك ھاياتىنى ھېچقانداق بېزەكسىز، دەبدەبىسىز ۋە غەرەزسىز ئوتتۇرىغا قويالىشىدۇ. ئۆزىنىڭ ئادەتتىن تاشقىرى ئادەتتىكىلىكىنى ئېسىمىزگە سېلىپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ شېئىرلىرىدا سەلتەنەتلىك تارىخ يوق، دەبدەبىلىك ۋەقەلەر يوق، پاساھەتلىك ھېسسىياتلار تېخىمۇ يوق. ئۇنىڭدا بارى دېڭىزنىڭ ئالدىدا ئۆتىۋاتقان قۇرغاقلاشقان، پارچىلانغان، مەنىسىزلەشكەن ۋە ئېزىققان بىر ھاياتتۇر.

چاي ئورنىغا ئالماشقان قەھۋە
لاي ئورنىدا قوپۇرۇلغان ياغاچ تاختىلار
قىممەت باھالىق ئېلانلار
ئېسىل ماشىنا ھەم ۋاكازالار
ئوڭ ياكى دۆمدە ئايلىنىۋاتقان دۇنيا
ھېچ تەسەللى سوۋغا قىلالماس ماڭا.

«ئەتىگەنلىك گېزىت»

بۇ مەنىدىن،مۇتەللىپ بۇ شېئىرلاردا ھاياتتىكى بارلىق يوكسەكلىكلەرنىڭ ھەممىسىنى بىر-بىرلەپ رەت قىلىۋاتقاندەك بىلىنىدۇ. خۇددى ئۇ بۇ دۇنيادا مۇقەددەسلىكنىڭ ئەمدى مەۋجۇت بولمايدىغانلىقىنى — ھېچ بولمىسا سەنئەتتە بۇرۇنقىدەك

زوق-شوق بىلەن ئىپادىلەنمەيدىغانلىقىنى — جاكارلاۋاتقانىدەك. شۇنىڭدەك، مۇتەللىپنىڭ شېئىرلىرىدا، ئىدىيەلەر ئوتتۇرىغا قويۇلماستىن، كۆپرەك سەزگۈ ئەزالىرىنىڭ تەسىراتلىرى يېزىلىدۇ. ئۇلار ئادەمنى سەزگۈلەردىن پۈتكەن بىر تولۇق سۈپىتىدىلا ئوتتۇرىغا چىقىرىدۇ. ئۇلاردا دۇنيا پەقەت سەزگۈمىزدىلا مەۋجۇتتۇر. ئۇنىڭ سىرتىدا ھېچ نەرسە يوق. بۇ سەزگۈلەر پەقەت كۆندىلىك ھاياتنىلا ئىدراكلايدۇ.

شېئىردا كۆندىلىك ھاياتنىڭ — ياكى، تېخىمۇ توغرىسى، كۆندىلىكلەشكەن ھاياتنىڭ — ئىپادىلىنىشى ئۇنچە يېڭىلىق ئەمەس. غەرب شېئىرىيىتى، جۈملىدىن غەرب رومانتىزمىدا، كۆندىلىك ھاياتتىكى شەيئىلەرنى ئىپادىلەش قىزغىنلىقى بولغان. بۇ قىزغىنلىق ھېلىھەم داۋاملىشىۋاتىدۇ. بۇ يۈزلىنىشنىڭ ئارقىسىدا قانداقتۇر مۇكەممەل بىر نەزەرىيە يوق. ئۇنى پەقەت بىز ياشايدىغان كۆندىلىك ھاياتنىڭ بىزنى ئۆزىگە جەلپ قىلىدىغان سېھرىگە بولغان تەبىئىي ياكى بەدىئىي مەپتۇنلۇق سۈپىتىدە چۈشىنىشكە بولىدۇ. ئۇ ھاياتنىڭ كۆندىلىكلەشكەن ھالىتىنىڭ بىزدە قوزغايدىغان پەۋقۇلئاددە ئىدراكلىرى، قىزغىنلىقلىرى، ھېسلىرى ۋە ھاياجانلىرىنىڭ سەنئەتتە ئالاھىدە ئىپادىلىنىشىدۇر.

نېمىنىڭ ۋىزىيونلۇق بولۇشى بىلەن نېمىنىڭ كۆندىلىكلىكى ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت ئىلگىرى مەشھۇر ئىنگلىز

رومانتىك شائىرلىرىدىن ۋوردسۋورس بىلەن كولېرىجنىڭ دىققىتىدە بولۇپ كەلگەندى. ئادەتتە ئىنگلىز رومانتىزم شېئىرىيىتىنىڭ «خىتابنامىسى» دەپ قارىلىدىغان، ھەمدە 1802 ـ يىلىدىكى ـ 3نەشرىدە مۇقىملىشىپ ئېلان قىلىنغان «لىرىكىلىك باللادىلار» غا يېزىلغان كىرىش سۆزدە، ۋوردسۋورس شېئىرلىرىدىكى پرىنسىپال ئوبيېكتىنىڭ نېمە ئىكەنلىكى ھەققىدە مۇنداق يازىدۇ — ئۇ «كۈندىلىك ھاياتتىكى ھادىسىلەر ۋە ھالەتلەرنى تاللايدۇ. ئۇلار بىلەن مۇناسىۋەتلىشىدۇ ياكى ئۇلارنى مۇمكىن بولغان دائىرىدە كىشىلەر ھەقىقىي ئىشلىتىدىغان تىلدا تەسۋىرلەيدۇ؛ شۇنىڭ بىلەن بىر ۋاقىتتا، ئۇلارنىڭ ئۈستىگە ئادەتتىكى نەرسىلەرنى ئادەمنىڭ كاللىسىغا ئادەتتىن تاشقىرى شەكىلدە ئېلىپ كېلىش ئۈچۈن تەسەۋۋۇرنىڭ بەلگىلىك رەڭ بېرىشىنى تاشلايدۇ.» ئۇنىڭ شېئىرىيەتىنىڭ كۈندىلىك ھاياتقا قايتىشىنى تەسەۋۋۇر قىلىشنى بىر ئىنقىلاب دېيەلمىسەكمۇ، ئادەمنىڭ كاللىسىنىڭ «بىلىنگەن ۋە تونۇشلۇق» ھادىسىلەردىن «ئويغىنىپ»، «بىلىنمىگەن ۋە ناتونۇش» ھادىسىلەرگە ئېچىلىشىنى تەرغىب قىلىش، دېيەلەيمىز. بۇ ھەقتە كولېرىج بىزنى «ئۆرپ ـ ئادەتنىڭ ئۇيقۇسى» دىن ئويغىنىشقا، بىزنىڭ رېئاللىققا بولغان سېزىمچانلىقىمىز ۋە بىلىشىمىزنى توسۇۋالىدىغان «تونۇشلۇق ۋە شەخسىيەتچىلىكنىڭ پەردىسى» نى قايرىۋېتىشكە ۋە شۇ

ئارقىلىق كاللىمىزنى كۆندىلىك نەرسىلەردىن كېلىدىغان «يېڭىلىقنىڭ جازىبەسى» گە ئېچىۋېتىشكە چاقىرىق قىلىدۇ.

19 ـ ئەسىرنىڭ ئالدىنقى يېرىم ئەسىرىدە ياۋروپادا جۇش ئۇرۇپ راۋاجلانغان ۋە سەنئەتتە ئىندىۋىدۇئالىزمنى ئاساس قىلغان هالدا ئۇنىڭ ھېسسىياتلىرى ۋە تۇيغۇلىرىنىڭ ئىپادىلىنىشىنى تەرغىب قىلىدىغان رومانتىزمنىڭ يۇقىرىقى ئىككى پېشۋاسىنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشتىكى نەرسىلەرگە «يۈزلىنىش» نى تەشەببۇس قىلىشى بىزگە سەل ـ پەل غەلىتىلىكتەك بىلىنىدۇ. چۈنكى، ئۇلار نوقۇل هالدا ئادەمنىڭ ھېسسىياتىنى ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ كۈندىلىك تۇرمۇشتىكى ھېسسىياتىنى ئىپادىلەشنى تەلەپ قىلىۋاتىدۇ. بۇ مەنىدىن، ئۇلارنىڭ تەشەببۇسىدا سانائەت ئىنقىلابىنىڭ شاۋقۇن ـ سۈرەنلىرىدە، تەبىئەتنىڭ ئىلمىي ئەقلىيلىشىش دولقۇنلىرىدا ۋە ئاقارتىش دەۋرىنىڭ ئاقسۆڭەكلىك نورملىرىدا بېسىۋېلىنغان شەخسىي ھېس ـ تۇيغۇلارنى ئىپادىلەش ئارقىلىق، ئادەمنىڭ قىممىتىنى قايتىدىن نامايان قىلىشتەك ئۇلۇغۋار بىر ئىستەك بار. ئۇلار بۇ ئارقىلىق سەنئەتتە ئادەمنىڭ زىيادە ئەقلىيلىشىش تەلەپ قىلىنىۋاتقان دۇنيادا مەۋجۇتلۇقىنىڭ ئاساسلىرىنىڭ بىرى بولغان ئەقلىيسىز ھېس ـ تۇيغۇلىرىنى ئىپادىلەشنى ئەھمىيەتسىز دەپ قاراشقا قارشىلىق كۆرسىتىدۇ.

ئەمدى، مۇتەللىپنىڭ شېئىرلىرىغا كەلسەك، ئۇلاردا مەلۇم

مەنىدىن كېيىنكى ـ مودېرنىزملىق رومانتىزمنىڭ خاھىشلىرى بار دەپ ئېيتىشقا بولىدۇ. يەنى، بۇ شېئىرلاردا كېيىنكى ـ مودېرنىزمنىڭ مەركەزسىزلەشكەن، پانىيلاشقان، نىسبىيلەشكەن، چەكلىكلەشكەن ۋە كۆپ قىرلاشقان دۇنياسىدىكى ئادەمنىڭ ئاددىي ئەمما ھەقىقىي كەچۈرمىشلىرى بار. ئۇلاردا ئالاھىدە ۋاقىت، ئورۇن، يۈكسەكلىك ۋە قانۇنىيەتلەر ھەققىدە بايانلار يوق. ھەممە نەرسە بىر-بىرىگە ئارىلىشىپ كەتكەن — ھەتتا ئۇلۇغلۇق بىلەن پەسلىكنىڭمۇ پەرقى يوقالغان. خۇددى كېيىنكى-مودېرنىزم ئەنئەنىۋى مەنىدىكى ھەقىقەت، ئەخلاق، مېتافىزىكا ۋە گۈزەللىك قاراشلىرىغا قارشى چىققاندەك، بۇ شېئىرلاردىمۇ بۇ چۈشەنچىلەرنى دەماللىققا تاپقىلى بولمايدۇ — گەرچە ئۇلاردا يەنە نۇرغۇن ئەنئەنىۋى ئىپادىلەش شەكىللىرى ھېلىھەم ساقلىنىپ قالغان بولسىمۇ.

كېيىنكى-مودېرنىزملىق رومانتىزم نۇقتىدىن ئالغاندا، مۇتەللىپنىڭ شېئىرلىرىدا «مەن» پارچە-پارچە ھالەتتە كۆزىمىزگە چېلىقىدۇ. ئەنئەنىۋى مەنىدىكى ئالەمنىڭ گۈلتاجى بولمىش بۇ «مەن» ئەتراپىدا چۈشىنىكسىز يۈز بېرىۋاتقان ھادىسىلەرگە ئارىلىشىپ كېتىدۇ. ئۇ ھەر ۋاقىت دۇنيانى كۆزىتىپ ۋە ئۇنى باھالاپ تۇرىدىغان «سۇبيېكت» سۈپىتىدە ئەمەس، بەلكى باشقىلار، ناتونۇش نەرسىلەر ۋە يات ئىدىيەلەر تەرىپىدىن كۆزىتىلىدىغان ئوبيېكت سۈپىتىدىمۇ ئوتتۇرىغا چىقىدۇ. سۇبيېكت-سۈپىتىدىكى-

مەن ئوبيېكت-سۇپىتىدىكى-مەنگە ئايلىنىدۇ — ۋە يەنە تېزلا ئەسلىگە قايتىدۇ. بۇ «مەن» رېئاللىقنىلا ئەمەس، بەلكى رېئاللىقمۇ بۇ «مەن»نى كۆزىتىدۇ. چۈنكى، بۇ يەردىكى رېئاللىق بىلەن «مەن» بىر-بىرىگە ئۆتۈشىدىغان ھالەتلەردۇر. بۇلار ھەرگىزمۇ بىرى مەركەز، يەنە بىرى گىرۋەك؛ بىرى بەلگىلىگۈچى، يەنە بىرى بەلگىلەنگۈچى بولىدىغان ھالەتلەر ئەمەستۇر. شۇڭا، مۇتەللىپنىڭ بۇ شېئىرلىرىدا قوش كۆزىتىش نۇقتىسى بىر-بىرى بىلەن توختىماستىن ئالمىشىپ تۇرىدۇ — «مەن» ئوخشاش ۋاقىتتا ھەم كۆزەتكۈچى ھەم كۆزىتىلگۈچىدۇر؛ ھەم رېئاللىقنى باھالىغۇچى ھەم ئۇ تەرىپىدىن باھالانغۇچىدۇر؛ ھەم ئۇنى ئوقۇغۇچى ھەم ئۇ تەرىپىدىن ئوقۇلغۇچىدۇر. شۇ سەۋەب، مۇتەللىپنىڭ نۇرغۇن شېئىرلىرىدا رېئاللىقنى سىزىش ھەققىدىكى تەسۋىرلەر بار. بۇ تەسۋىرلەرنىڭ ھېچقايسىسى مۇۋەپپەقىيەتلىك ئاخىرلاشمايدۇ، چۈنكى ئۇنى ئاخىرلاشتۇرىدىغان سۇبيېكت مۇستەقىل مەۋجۇت ئەمەس. بۇ سىزىشلار، شەكىللەر ۋە رەسىملەر ئاخىرىدا پۈتمىگەن، پارچە-پۇرات ۋە ئەرزىمەس ھالەت سۈپىتىدە جايىدا قالىدۇ.

مەن كەتتىم زاماندىن ئاستا
بىر مەكتۇپ ئوقۇلماقتا ئارقامدىن
ۋاقىتنىڭ كېمىسىگە ئېسىلىپ تۇرۇپ

بىر ئۇردا سىزدىمەن
ھەي، بۇ ھايات قىزىق

«ۋاقىتنى سىزىش»

مۇتەللىپنىڭ شېئىرلىرىدا ئادەمنىڭ پانىيلىقىنى يوشۇرۇن تەبىرىكلەش بار. ئۇنىڭدا ھېچ نەرسە تۇرغۇن، ئەزەلىي ۋە مەڭگۈلۈك ئەمەس. ھەممە نەرسە ئۆزگىرىش ئىچىدە — ئۆزگىرىشچاندۇر. ھەممە نەرسە كۆز ئالدىمىزدا، قولىقىمىزنىڭ يېنىدا ياكى تېرىمىزنىڭ ئۈستىدىلا يۈز بېرىدۇ. ئۇنىڭدا، خۇددى ھايدېگېرنىڭ «دازاين» ى (Dasein) (تەرجىمىسى ئۇ-يەردە-بولماق، مەۋجۇتلۇق) باشتىن كەچۈرىدىغان بۇ دۇنياغا تاشلىنىشتىن كېلىپ چىقىدىغان مەۋجۇتلۇق ئەنسىرىشى بىلەن كۈندىلىكلىشىپ، ئۆلۈمگە يۈزلەنگەن ھالدا باشقىلار بىلەن بىللە ياشايدىغان مەۋجۇتلۇق ھالىتىنىڭ تېز سىزمىسى بار. گەرچە بۇ ئۇ قەدەر پەلسەپىۋى شەكىلدە ئىپادىلەنمىسىمۇ.

بۇ شېئىرلاردا ۋەتەندىكى ئۇيغۇرلارنى ۋەيران قىلىۋاتقان لاگېرلار ۋە تۈرمىلەرنىڭ ئىچى-سىرتىدىكى ئۆلۈم ھەققىدە ھېچ نىمە يوق. بۇ چۆچۈتەرلىكتۇر. ئوقۇرمەنلەر ھەقىقەتەن مۇتەللىپنىڭ بۇ ھەقتە بىرەر مىسرا قەلەم تەۋرەتمىگىنىدىن قاتتىق

ھەيران قىلىشى مۇمكىن. ئۇ خۇددى ۋەتىنىنىڭ قايغۇسىنى ئۇنتۇپ قىلىپ ياشاۋاتقاندەك بىلىنىدۇ. ئۇنىڭ ھاياتى خۇددى ئۇ ياشاۋاتقان دېڭىز بويىدىكى شەھەرنىڭ ئادەمنى بوغۇقتۇرما قىلىدىغان كۆندىلىكلىكىدە ھەممىنى ئۇنتۇغاندەك — خۇددى ئۇ بۇ دۇنيادا ياشىمايۋاتقاندەكلا بىلىنىدۇ.

بىز شەھەرلەرگە مىڭ رىۋايەت سۆزلىسەكمۇ رەت - رەت
كۆزلىرىنى مىت قىلمايدىغانلىقىنى بىلىپ قالدۇق ئاخىرىدا.
ھېچكىم بىلەن، ھېچ زامان بىلەن كارىمىز يوق
ھەرقانداق تىل بىلەن ئىشىمىز يوق
بىزنىڭ شۈكرى دېدۇق بىز ئاسمانغا قاراپ
بۇ شەھەردە، بۇيەردە ھېچكىم بىلمەيدىغان ئانا تىلىمىزدا.

«رەڭ ئىزدەش»

مۇتەللىپنىڭ ھەممىنى ئۇنتۇۋېلىشقا زورۇقىۋاتقان ھاياتىدىن بىز يەنىلا ئۇنىڭ تېرەن غېرىبلىقىنى بايقايمىز. بۇ شېئىرلاردىن بىز ئۇنىڭ كېچىلىرى ۋەتىنىنى ئازابلىق سېغىنىشىنى ۋە بۇ سېغىنىشلاردا ھالسىرىغان ۋۇجۇدىنى ئەتىسى يەنە سۆرەپ، يېڭى بىر كۆنگە قاتنىششقا مەجبۇرلىنىۋاتقانلىقىنىمۇ كۆرەلەيمىز. ئەمما،

بۇ شېئىرلاردا بۇ سېغىنىشنىڭ چوڭقۇرلۇقى ۋە كۆچلۈكلۈكىدىن كېلىپ چىقىدىغان ۋايساش، ئاھ ئۇرۇشلار يوق. ئۇنىڭدا مۇتەللىپچە ئاز ـ تولا كالامپايراق كەلگەن بىر ئۇھسىنىش، يالغۇزسىراش ۋە دەرۋىشانە خىياللار بار. ئۇ بەزىدە پات ـ پات ئۆزى چوڭ بولغان تۇپلىق ۋە چۆشسىمان ئاشۇ مەھەللىگە قايتىپ، ھاياتىدىكى كەمتۆكلۈكلەرنى تولدۇرۇشقا ئۇرۇنۇۋاتقاندەك بىلىنىدۇ. بەزىدە ئانىسىنى سېغىنىش ئارقىلىق، مۇھەببەتسىزلىك ۋە باغرىتاشلىققا تولغان دۇنيادىن قاچماقچى بولىدۇ. بەزىدە دادىسىنىڭ ئۆگۈتلىرىنى ئەسكە ئېلىش ئارقىلىق، ئۆزىنىڭ ئەقىلگە تولغانلىقىنى، ئەرلىكىنى نامايىش قىلماقچى بولىدۇ. مەيلى، قايسىلا شەكىلدە بولسۇن، ئۇ ئۆزىنى ھەر ۋاقىت ئارامسىزلاندۇرۇپ تۇرىدىغان بىر يەردە — ئەمدى باشقا يەرگە ھەرگىز كېتەلمەيدىغان بىر يەردە — پەقەت ئەسلىمىسىنى قايتا جانلاندۇرۇش ۋە كۆز ئالدىدىكى دۇنيانى سەزگۈسىدىن قايتا ـ قايتا ئۆتكۈزۈش ئارقىلىقلا ياشاۋاتقاندەك بىلىنىدۇ.

بۇ شېئىرلاردا مۇتەللىپنىڭ ئېھتىمال بىز ئۇقۇرمەنلەرگە مەڭگۈ دېمەيدىغان — بەلكىم دېيەلمەيدىغان — گەپلىرىمۇ بولۇشى مۇمكىن. مەسىلەن، ئۇ كېچىگە تېۋىنىدۇ. پەقەت كېچىدىلا ئۇ ئۆزىنى بىمالال ئاشكارىيالايدىغانلىقىغا ئىشىنىدۇ. ئۆزىنى يوشۇرۇن كۆزىتىپ تۇرغان ئادەملەرگە — جۈملىدىن، «ئاسماندىن خۇددى يامغۇردەك ياغىدىغان» ياكى كېچىدە

تېخىمۇ تېتىكلىشىپ كېتىدىغان ئايالىلارغا — كۆرۈنۈپ قېلىش مۇمكىنچىلىكىدىنمۇ ۋايىم يەپ كەتمەيدۇ. ئۇ خۇددى ئۆزىنى ئاشكارىلاش مەپتۇنلۇقىغا گىرىپتار بولغاندەك، كېچىدە ناتونۇش كوچىلاردا يالىڭاچ مېڭىشنى يوشۇرۇن ئىستەيدۇ.

تويى قىلىشقا ئۈلگۈرمىگەن خامۇش يىللار
يوپۇرۇلۇپ مېنىڭ كارىۋىتىمغا كېلىپ ئۇيقۇغا كېتىدۇ
سوراق يوق دەپ ياشاۋاتقان بىر ئايال
ئىختىيارسىز دۇئاغا قول كۆتۈرىدۇ
باشقا بىر يەردىكى كېچە
ئۆيۈمنىڭ كېچىسىگە ھېچ ئوخشىمايدۇ
كېچىنىڭ سالقىنلىقى ئۇنىڭ تېنىدىن ئۇزۇن بولىدۇ
رەھمەتلىك مومام ھەر كېچىسى چۈشۈمگە تەبىر بېرىدۇ
تەقدىر تەبىردە كۆيۈپ تۈگەيدۇ

«باشقا يەردىكى كېچە»

مۇتەللىپنىڭ جىمجىت، ئاددىيلاشقان، ئېغىر، چىدىغۇسىز ۋە تەكرارلىنىدىغان ھاياتىدا، ئۇ يىراقتىن سېغىنىدىغان بىر «سەن» بار. ئۇنىڭ دۇنياسىدا پەقەت ئىككىلا ئادەم بار — بىرى شائىر سۆيۈپتىدە ئوتتۇرىغا چىقىدىغان «مەن»، يەنە

بىرى ئۇنىڭ قارشىسىدىكى «سەن». بۇ «سەن» ئۇنىڭغا تۇتۇق بەرمەي ئۇنى قىينايدۇ. ئۇ بۇ «سەن» گە قانچە ئىنتىلگەنسېرى، بۇ «سەن» ئۇنىڭ تۇرمۇشىدىن شۇنچە يىراقلىشىۋاتقاندەك بىلىنىدۇ. ئۇ ھەممىنى مۇشۇ «سەن» ئۈچۈن بەخشەندە قىلىۋەتمەكچى بولىدۇ — ئەمما قىلالمايدۇ. ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەممىدىن ۋاز كەچمەكچى بولىدۇ — ئەمما كېچەلمەيدۇ. ئۇنىڭ بىلەن ئۆلۈم قوينىدا يوقاپ كەتمەكچى بولىدۇ — ئەمما يوقاپ كېتەلمەيدۇ.

خۇددى ئەسەبىي تۇيغۇدىكى يەتتە باشلىق يالماۋۇز
سۆرىلىپ چىققاندەك كوھقاپتىن
مەن يالىڭاچ پېتى دالىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ سېنى
تىڭشىدىم.
چېلىنماقتا ئەشۇ مۇزىكا يىراق بىر جايدا.

«مۇزىكا»

«سەن» نىڭ ۋەسلىگە يېتەلمىگەنسېرى، مۇتەللىپ ئۆزىنىڭ قەلبىنىڭ چوڭقۇرلىرىدا باشقىلاردىن ۋە ھەتتا ئۆزىدىنمۇ يوشۇرۇپ كەلگەن مۇنداق خىيالنى غىل-پال ئوتتۇرىغا چىقىرىدۇ — ئادەم ئۆلتۈرۈپ بېقىش. ئەلۋەتتە، بۇ بىر خام خىيالدۇر.

مۇتەللىپ ئۇنداق قىلمايدۇ ھەم قىلالمايدۇ. ئەمما، ئۇ بىر خىللىققا تولغان ئاددىي ۋە بىمەنە ھاياتنى بەزىدە مانا مۇشۇ رادىكال يۇلقۇنۇش بىلەنلا قۇتۇلغىلى بولىدىغانلىقىغا چىن پۈتۈپ قالىدۇ. ئۆزىنىڭ ئېغىر-بېسىق كۆرۈنىدىغان ۋۇجۇدىنىڭ قات-قېتىغا سىڭگەن ئەسەبىيلىك ئارقىلىق ھايات ئىكەنلىكىنى، بىر ئارمانغا ئەگىشىپ ياشاۋاتقانلىقىنى ۋە يىراقتىكى بىر «سەن»گە تەلپۈنىدىغانلىقىنى ئىسپاتلىماقچى بولىدۇ.

مۇتەللىپنىڭ شېئىرلىرى بىر ئادەتلەنگەن شېئىرىيەت قائىدىلىرىنى ئاز-تولا بۇزۇپ تۇرىدۇ. ئۇ ئالدى بىلەن شائىر بىلەن شېئىر ئوتتۇرىسىدىكى ئەنئەنىۋى ئارىلىق چۈشەنچىسىنى ئامال بار ئىنكار قىلىشقا تىرىشىدۇ. ئۇنىڭچە، شېئىر شائىر يازىدىغان سەنئەت شەكلى ئەمەس، بەلكى شائىرنى يازىدىغان سەنئەت شەكلىدۇر. مۇھىمى، شېئىر يېزىش ئۇنى ئۆزى بىلەن كېلىشتۈرىدۇ. قەلبىنى بوشىنىش تاپقۇزىدۇ. ئۇنى دۇنيا بىلەن ياراشتۇرىدۇ. ئۇنىڭ خەتەرلىك ئىدىيەلىرىگە چىقىش يولى تېپىپ بېرىدۇ. ئۇنى ۋەتىنىدە يۈز بېرىۋاتقان قەتلىئامنى بىر دەم بولسىمۇ ئۇنتۇۋېلىش ئىمكانىيىتىگە ئىگە قىلىدۇ. ئېھتىمال، بۇ نېمە ئۈچۈن نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ شېئىر ئوقۇشقا ۋە ئۇنى يېزىشقا مەپتۇن بولۇشىدىكى سەۋەبلەرنىڭ بىرى بولسا كېرەك.

مۇتەللىپنىڭ شېئىرلىرىدىن ئۇيغۇر تىلىغا بولغان ئاجايىپ بىر ئىچ كۆيەرلىكنى ھېس قىلىش مۇمكىن. ئۇ تىلىدا، تىلى

ئۇنىڭدا ياشاۋاتقاندەك بىلىنىدۇ. بۇ تىلدا ئۇ شېئىرنى بەزىدە ھەددىدىن زىيادە كۆندىلىكلەشتۈرۈۋېتىپ، ئۇنىڭ جىددىيلىكى ۋە كەسكىنلىكىنى ۋەيران قىلىۋېتىدىغاندەكمۇ قىلىدۇ. بەزىدە بۇ رادىكال كۆندىلىكلەشتۈرۈشنى ئۇنىڭ رېئاللىقتىن قېچىشقا ئۇرۇنۇش يولىمىكىن دەپ قالىمەن. ياكى ئۇ بۇ ئارقىلىق رېئاللىقتىكى مەنىسىزلىكنى ئەڭ سەممىي شەكىلدە تەن ئېلىشقا قىزىقسا كېرەك. نېمىلا بولمىسۇن، بۇ پەقەت بىزنىڭ بۇ شېئىرلار ھەققىدىكى قىياسلىرىمىزدۇر. ئېھتىمال بىز خاتالىشىۋاتقاندۇرمىز. مۇھىمى، ئۇ بىر يوقىلىۋاتقان تىلغا قاتتىق ئېچ ئاغرىتقى تارتىۋاتقان ۋە پەقەت شۇنىڭ ئۈچۈنلا غالجىرلىق بىلەن قەلەم تەۋرىتىۋاتقان بىر شائىردۇر. ئۇ تىل ئۈچۈن ئۆزىنى ئاتاپ قويغان ۋە ھەتتا ئۇنىڭ شەرپى ئۈچۈن ھەرقانداق بىرى بىلەن دۈئېلغا چىقىشتىن يانمايدىغان بىر شائىردۇر. بۇ مەنىدىن، ئۇ شېئىر ئارقىلىق ياشاشنى ئەمەس، بەلكى ئۆلۈشنى ئىزدەيدىغان شائىردۇر.

2019 ـ يىل، 7 ـ ئىيۇل، ئەنقەرە

قۇم قەلئە

ئادەم بىلەن گىياھلار
قەلەم بىلەن سىياھلار
سۆيۈشمەيدىغان بىر شەھەر بار.
ۋاقىت بىلەن زامان ئوتتۇرىسىدا
رەڭلەر دېڭىزدا يۇيۇنىدۇ
سۆزلەر تۇغلاردەك لەپىلدەيدۇ
بۇ شەھەرنىڭ تەسەۋۋۇرى بىر ئەما رەسسامغا تۇتقۇزۇلىدۇ.
دېڭىزلار
گىرەلەشمە جەڭگە ئۆتىدۇ
ۋاقىت
يېتىمسىراپ ھالسىرايدۇ
كوچىنى يالىڭاچ ئادەملەر قاپلايدۇ
ياكى ئاسمان ئۆرۈلۈپ ھېچ خۇش خەۋەر قالمايدۇ
بىز ھالسىرىمايمىز

ھەمدە تەئەججۇپلەنمەيمىز
خۇددى بۇ شەھەر بىزگە يەر ئاستىدىن ئۈنۈپ چىققاندەك.
بىز گىرامماتىكىلىق سۆز بىرىكمىلىرىنى ئاغدۇرۇپ تاشلايمىز
ئاندىن
شەھەرنىڭ قاپ ئوتتۇرىسىغا ئۆزىمىز ئۈچۈن قۇمدىن بىر قەلئە ياساپ
ئاچقۇچىنى يوشۇرۇپ قويىمىز.

2018 - يىل 19 - ئۆكتەبىر

ئىككى سايە

ئارىدا ئېقىۋاتقىنى شاۋقۇنلۇق، ئەمما تىلسىز بىر دەريا
كۆيۈۋاتقىنى مۇزنى يېپىنچا قىلغان ئاتەش
ئۇلارنىڭ بىلمەيدىغىنى بىزدىن مۇستەسنا تارىخ
سېنىڭ يادلىۋالغىنىڭ ساڭا قاراپ ئېقىۋاتقان كۆلەڭگىسىز ئاشىق.

يوللار تۇغۇلىدۇ گۈلۈم
يوللار تۇغرىلىنىدۇ
ئۇلار بىز ئۈچۈن بىر ئېقىش دەۋرىگە قايتىدۇ
نۇرغۇن سىرلار ئېچىلىدۇ، ئەمما قايتا ئۈنمەيدۇ
نۇرغۇن كۆلەڭگىلەر كۆمۈلىدۇيۇ يەنىلا ئەتراپىمىزدا ئايلىنىپ يۈرىدۇ
نۇرغۇن گۈللەر تورۇپ كېتىدۇ، بىز يەنىلا ئۇلارنى گۈل دەپ
تەسەۋۋۇر قىلىمىز.
يەنە نۇرغۇن نەرسىلەر بىزنى چارچىتىدۇ، بىز يەنىلا چىدايمىز.
بىر روھنىڭ قۇرۇپ قاقشال بولمىقى پەقەت ئېيتىلغان

ناخشىلاردىمۇ؟
سەن بىلمەيسەن،
مەڭگۈ بىلمەسلىككە تىرىشىسەن.
ئاندىن ئادەمسىز بىر چۆلدە گۈل ـ گىياھلار بىلەن قۇچاقلىشىسەن
بۇ يەردە ئىككى سايە ياتىدۇ توپىغا مىلىنىپ
ئۇنىڭغا مىنىپ ئويناۋاتقىنى ئوماق باللار
سەن ھېلىھەم شۇ چۆللۈكتىن قېچىپ قۇتۇلماقچىمۇ؟

2018 ـ يىل 19 ـ ئىيۇن

نامسىز پەسىل

ھېچنېمە مەنادا ئەمەس،
يالىڭاچلىنىپ قالساق غازاڭلار كەبى،
ئېگىز ئاققان بىر دىيالوگقا قادىلىپ.
سىزىشقا قادىر ئەمەسمەن
سەنئەتنى، پەلسەپە ياكى باشقا نەرسىنى
بىراق،
بىز ھەممىمىز يالىڭاچ بىر كەچمىشنى چۈشىنىمىز
گەرچە جۈمىلىلەر ھامىلىدار بولسىمۇ.
ئۇلارمۇ ئادەملەردەك،
ئۇلارمۇ جانلىق
تەڭقىسلىقتا قويما قۇياشنى.
ياكى
تۇغۇلغانمۇ ئۇلار بىر كېچىدىكى ھىجراندىن؟
باھار ئاخىرلاشتى،

ياز ئۆتۈپ بولدى ئاخىرقى دەرسنى
تەپەككۈرنى ھەزىم قىلماسلىققا قەسەم قىلغانلار ئۈچۈن
يوللار يالىڭاچ.
كوچىلار ياپراقلارغا ئېسىلىپ قالغان
سەن مېنى يېپىنچا قىلغانغا ئوخشاش
بۇ كۈز ھاۋاسىدا
كەل، بىردەم سۆزلىشەيلى!
مەن ۋەياكى ئاجىزىشىپ، يوقاپ كەتكەن جۈمللەر ئۈستىدە
دەرەخلەر ئۆلۈپ قالدى دەپ سىقىلما،
ئۇلارمۇ بىزگە ئوخشاش
مۆھۈردەك بىر تارىخنى قەلبىگە يوشۇرغان.
بولدى ھالسىرىما،
لېرىك بىر مۇزىكا ئاڭلايلى بىردەم
بولدىلا، بۇ يەرلەردە غەۋغالار كۆپكەن
ياكى بولمىسا سېنىڭ شۇ كۆزۈڭگە يوشۇرايلى ئۆزىمىزنى،
تاپالمىسۇن،
ئاخشام جىق ئىچىۋېلىپ كوچىدا تۈنىگەن ھاراقكەش.
مەن شەخسىيەتچى بىر ئادەم
يۈز ئۆرۈيمەن ھەممە نەرسىدىن
ھاۋادىن،

سۇدىن،
تۇزدىن، بەلكىم
ھەممە سىرلار ئاشكارا بولسا
پەسىللەر يەنە قايتىلانسا
غەلبە ئۇچۇن بۈيۈك سىمفونىيە ئورۇندالسا
يەنىلا ھېچ نەرسە ئېسىمدە قالماس.
ھەي! قالسۇن بۇ دۇنيا
كۆتۈر مېنى كۆزلىرىڭگە
شۇ يەردە سىزايلى بىز نامسىز پەسلىنى.

2018 - يىل 15 - ئاۋغۇست

تابلېت دورا

تەلىيىم كاج،
بەلكىم، ئۇزۇن يول
چۈشۈڭگە كىرىپ قالغان.
يەرلىك داۋالاش
غەرىبچە ئانالىز قىلىش
يۇقىرى تېخنىكا ھەممىسى كار قىلماس.

بىزنىڭ بۈگۈنكى ھالىتىمىز
ئاق رەڭلىك خالات كىيىۋالغان ئەرۋاھ
يۇقىرى سۈرئەتلىك تاش يولدىكى ئايلانمىدا
بىر- بىرىگە قارىمۇقارشى
بىرلا نۇقتىغا تىكىلىپ تۇرغان.

2018 - يىل 17 - ئۆكتەبىر

بەشىنچى پەسىل

باھار،
دېڭىز بويىدىكى بىر ئايال
قارماقنى ئېتىپ سۆزمەكتە قۇياش

قىش،
قىرغاقتىكى بىر ئەر
قارماق بىلەن سۆزدى تولۇن ئاي

ئايال ۋە ئەر،
بىر دەريانىڭ ئېقىنى شۇتاپ
يوللىرى بىر تارىختا ئۇچراشقان

ئايال ۋە ئەر
بىر كېمىدىن باشلانغان يول
بەشىنچى پەسىلدىكى رىۋايەت ئۇلار.

ۋاقىتنى سىزىش

1

ۋاقىتنى كېسىپ ئۆتىمەن
ئۆلۈم بىلەن ھايات ئارىسىدىن
ئالتۇن رەڭ ياپراقلار كەبى
دەسسىلىپ قالغان
ئۇنىڭغا يېزىلغان مەكتۇپ.

2

ۋاقىت مېنى كېسىپ ئۆتىدۇ
سۆيگۈ بىلەن ئازاپنىڭ چېگراسىدا.
رەڭگى نامەلۇم،
شىلدىرلاپ تۇرغان ياپراقلارنىڭ ھەسرىتى كەبى
ئۇ ماڭا يوللىغان مەكتۇپ.

3

ۋاقىتنى ئوقۇپ كەلدۇق
قانىتىدا سىېسىغان تۇزغاق.
رەڭگى تاتارغان
ئۆزۈلگەن ياپراق
بىز ئۇنىڭغا يوللىغان مەكتۇپ

4

سەن ۋە مەن
ۋاقىتنى سۆيۈۋاتىمىز
رەڭگى مەۋھۇم، ئۇقۇمسىز
قۇرىغان ياپراق كەبى
بىزمۇ ئۇنىڭدىن كۈتىمىز مەكتۇپ

5

مەن كەتتىم زاماندىن ئاستا
بىر مەكتۇپ ئوقۇلماقتا ئارقامدىن
ۋاقىتنىڭ كىمىسىگە ئېسىلىپ تۇرۇپ
بىر ئوردا سىزدىمەن
هەي، بۇ هايات قىززىق

كۆزگە كىرىش

ئالدىمدا باھار
ئارقامدا قىش
كۆيدۈرۈپ كېلىمەن ھاياتنى ھەركۈن
بەزى كېيىپ قېلىن تون،
بەزىدە قالىمەن يالىڭاچ.

غېرىچلانغان دەقىقىلەردە
سوزۇلۇپ ياتىدۇ نازىنىن باھار،
زىرىكىشلىك، سارغايغان ئورمان
ئەركە ـ نايناق، كۈلگەنچە غازاڭ.
يېزىلىپ تۈگىسە بۇ رىۋايەتمۇ
ئۆمۈرنىڭ كۆزگە كىرىمەن ھامان.
بىرلا سوئالنى سورايمەن دائىم،
ئەي ئالتۇن ياپراق
سەن زادى سۆيمەكچى كىمنى؟

نۆلگە قارشى

سېنى تېرىپ ئۆستۈردۈم
ئۆلۈمگە ئېسىلىپ يىغلىماقتا كوچىلار.
مەن ئېرىپ تۈگىسەم
ۋىلىقلاپ كۆلۈپ چىقتى خىياللار
مەن ئۆزۈمگە قارشى
جىپسىلىشىۋاتقان كوچىنىڭ نومۇسىدا تۇرۇپ
يۈز يىل بۇرۇن ياشىغان بىرسىنى سېغىنىمەن
چوقۇم مەندە مەسىلە بار دەپ تەخمىن قىلىمەن
شەھۋەتخور كوچىدەك شۈمشىيىپ تۇرغان دەرەخلەرگە ھومىيىپ.
قارشى تەرەپتە ئۇيقۇسىزلىق ئىسيانىدىكى كونا بىنالار
جىنسىيەت كىيىملىرىنى كىيىۋالغان تاملار
نۆلدىن باشلىنىدىغان تېلفۇن نومۇرىنى يېزىپ قويۇشقان.
نۆل تېپىلغۇسىز گۈزەل سان،
بىرگە ھۇجۇم قىلىش ئۈچۈن خېلى بىر زامان بار

ياكى،
بىرنى كۆرمەسكە سېلىشىمغا تېخى پۇرسەت بار
ھەمىشە ئۇزۇن سەپ تارتىپ ماڭغان كارۋانلار ئېسىمگە كەلسە
ئۇلارنىڭ سەپىرىنىڭ بىر ياكى نۆلدىن باشلانغانلىقى ھەققىدە
ئويلىنىمەن،
ھەم مۇشۇ دەقىقىدە سان ـ سېفىرلار ھەققىدە گۇمان قىلىمەن
ھەتتا كوچىدا تەنھا يۈرۈپمۇ ئۆزۈمنى ساناپ باقىمەن.
مەن ئۆزۈمدىن يانسام چوقۇم نۆلگە ھۇجۇم قىلىمەن،
بەلكىم،
نۆلنىڭ قارشىسىدا ھېچنىمىگە ئېرىشەلمەسمەن.
ھېچ بولمىغاندا، دادام ئامراق ناخشىنى تېپىۋالىمەن.

2018 ـ يىل 6 ـ ئۆكتەبىر

سەھەرنىڭ ئاخىرى

يوللار،
كېسىپ ئۆتمەكتە مېنى
خۇددى سېنىڭ كۆزلىرىڭدەك.
ئۆسمەكتە،
قۇدۇق ئىچىدە بىر تال ئەترىگۈل
ئىككىگە بۆلۈندى تولۇنئاي شۇندا.
ئۇ بىر ناخشا
ئوخشار ئىدى پەقەت ساڭىلا.

ھەر سەھەرنىڭ ئاخىرى
ئايلىنىدۇ گۈزەل ناخشىغا.
يەكشەنبە كۈنى، ئۇ ھەپتىنىڭ ئاخىرى
ئەمما،
ھاياتنىڭ يېڭى قەدىمى

باشلىنىدۇ سەن بار قۇدۇقتا.
يۇلتۇز تۇغقان گۈزەل باھاردەك
پىچىرلايدۇ ئۇنىڭ بالىسى
ئاھ، بۇ دېڭىز ئوخشايدۇ ساڭا.

2018 ـ يىل 25 ـ ئاۋغۇست

پاتقاق

دېڭىز،
چىلاشقان لىققىدە ياشقا.
تاشلار،
شامالغا تەڭكەش ئۇسسۇلدا.
ئاياقلىرىم پېتىپ پاتقاققا
ئۆزمەكتىمەن قارشى قىرغاققا.
شۇنداق بىر تۇيغۇ،
«يۈگۈرمەكتە قاراپ قىپيالىڭاچ ھاياتقا»

2018 ـ يىل 25 ـ ئاۋغۇست

ئايال

غۇۋا بىر شاۋقۇن قانات ئاچاتتى
گۈڭگا بىر ئايال سۆيگەندەك لەۋنى
نەي ئاۋازىدەك
توي ئاۋازىدەك
كۈي ئاۋازىدەك
نۇر ئاۋازىدەك.

بىر ئايال قۇچاقلىدى كېچىنى
خوشلىشىۋاتقاندەك
رىۋايەتلەردە سۆزلىنىۋاتقاندەك
ۋەدە قىلىۋاتقاندەك
ئىنتىقام ئېلىۋاتقاندەك.

بىر ئايال سالدۇردى كېچىنىڭ كىيىمىنى

يىغلاۋاتقاندەك
ئۆرۈشۋاتقاندەك
پۇشايمان قىلىۋاتقاندەك
يالۋۇرۇۋاتقاندەك.

بىر ئازاپ كېسىپ ئۆتتى كېچىنى
ئۆلۈپ قالىدىغاندەك
تىنىق توختايدىغاندەك
ھايات ئاخىرلىشىدىغاندەك
ھېچنېمە قالمىغاندەك
جىمجىتلىق قاپلىدى دۇنيانى
ۋەدىلەر قۇرۇپ كەتكەندەك.

2018 ـ يىل 19 ـ سېنتەبىر

پىچاق

ياسىلىشتىن ئاۋال
ئېغىر تىنىق ئىچىدىكى تاشقۇراللار دەۋرى.
ياسالغاندىن كېيىن
بولدى ئەركەكلىكنىڭ سىمۋولى.
ئۇف
بەزىدە يالتىيىپ قالىمەن،
بولغىيتتى بۇ قايسى دەۋرنىڭ تەپەككۇرى.

2018 - يىل 19 - سېنتەبىر

نىگارغا

ئادەم ئاتا ۋە ھەۋۋا ئانا
مۇھەببەتتە يۇغۇرۇلۇپ بىر ـ بىرىگە ئايلانغان.
ئايرىماق تەس، نە سۇ، نە ئوتنى
زېمىنغا يالقۇن بولۇپ تارالغان.
بىلىمەن،
ۋىسالنىڭ ئەڭ ئاخىرقى پەيتلىرى
سېنىڭ مەڭزىڭدىكى ئىككى تامچە كۆز يېشىغا ئايلانغان
بىرى سېنىڭ، بىرى مېنىڭ.
بۇ سۆيگۈنىڭ پەللىسىدۇر بەلكىم،
ئىككىلىمىز كۆيۈپ كۈلگە ئايلانغان.

سەھرا

بىز خوشىنىلار ئىدۇق،
ئەمما تونۇشمايتتۇق.
ئۇلار بېغىمىزنىڭ كەينىدە ئۆنۈپ چىقاتتى،
ھەممىمىز سېرىق توپا بىلەن يۇزىمىزگە ئۆزىمىزنى سىزاتتۇق.
ئۇ كېچە،
ئېغىلىمىز تىنجىمىدى،
مەن ھارغان ئىدىم.

جاپاكەش ئانام سۇيۇقئاش بىلەن بىزنى كەچلەتتى
بىز چۈشلەردە يۇيۇنۇشقا ئالدىرايتتۇق.
ئۇف
دادام كەتمىنىنى كۆتۈرۈپ باغقا سۇ تۇتقىلى ماڭدى
بەلكىم دادام،
كېچىدە بېلىقلار ئۇخلاپ قالىدۇ دەپ ئويلايدىغاندۇ.

باغلىرىمىز سۇغا لىققىدە تولدىيۇ شۇ هامان سۇغا سىڭىپ كەتتى
بىرمۇ بېلىق سۇ بىلەن ئېقىپ كەلمىدى.
بالىلار هېچنىمىنى تەسەۋۋۇر قىلالمايدۇ،
ئۇلار تېخى كىچىك دەپ ئويلايتتى دادام.
توپىلاڭ يەرگە سۇ سېپىپ قاتۇرۇلدى،
ئانام ئىزلىرىنى سۆپۈرۈپ ئۆلگۈرەتتى
قاق سەهەردە،
پالتا كۆتۈرىۋالغان ياغاچچى خوشنىمىز
كەكە ساقىلىنى سىلاپ تۇرۇپ شۇنداق دېدى:
يوللارنىڭ توپىغا كۆمۈلۈشى بەرهەق،
كام بېخىل دېمەك كام ئەقىل دېمەكتۇر.
سەهرا، ئەنە شۇنىڭدىن بۇيان مەن سىزىدىغان گۈلگە ئايلاندى.
خاتالاشمىسام، بۇ يىگىرمە بەش يىل ئاۋۋالقى بولغان ئىدى
هەر كېچە بىر يېڭى كوچا تۇغۇلاتتى
ئانام ئۇ كوچىنى توختىماي سۆپۈرەتتى.

2018 ـ يىل 12 ـ ئاۋغۇست

قىياس

بارلىق سۆزلەرنى بىرلەشتۈرسەم
بىرلا ھەرپ تۈزۈلسە،
ھەممە ئېرىقلارنى جۈپلەپ بىر ئېقىن قىلسام
بۈيۈك چوققىلارنى ئۇلاپ بىر مۇنار سالسام،
بارلىق مەۋجۇداتلار ئوخشاش تىنىقتا يېقىنلاشسا.
سۆز، جۈملە، شېئىر ۋە باشقىلار
ھەممىسى سېنىڭ رەڭگىڭدە.
ئاقىۋەت بارلىق قىياسلارنىڭ سەن بىلەن ئاخىرلاشقانلىقىنى كۆرىمەن.
ئېيتقىنىم قايسى ناخشا پەقەت ۋە پەقەت
ئۆزۈم بىلىمەن.

2018 ـ يىل 10 ـ ئاۋغۇست

جاۋاب

روبىرودۇرمىز،
ھېچ كۆرۈنمەيمىز
بۇ شۇنداق كەچمىش.
قارشىمىزدا، ھەممىمىز ئېنىق
بۇ بەلكىم ۋىسال
قىيپاش كېسىشكەن.
كايىيمىز تازا
بۇ بىر سەممىيەت.
ئۇچراشسا كۆزلەر كۆيۈپ كېتەرمىز
بەلكىم مۇشۇدۇر جاۋاب
ھەم بىز كۈتكەن ھەقىقەت.

2018 ـ يىل 13 ـ سېنتەبىر

ئورۇندۇق

پىكىرلىرىم چېچىلغان بىر سەھەردەك
ئۆتكە قولۇمدا خەت يازدىم
سول قولۇمنى سېنى سىلاشقا ئېلىپ قويۇپ.
تۆزۈكرەك بىرىنىڭ كۆزى بولسىچۇ
خەتنى كۆرسە ياش تۆكىدىغان بۇ كۆزلەر
بەلكىم
پەقەتلا سېنى كۆرۈش ئۈچۈن يارالغان.
يول ماڭسام چاققان مېڭىشنى تاللاپ سالىمەن
پۇتلىرىم،
سېنى كېلەمدىكىن دەپ ئالدىرىغان.
ھەي شۇنداق بىتەلەي بۇ كەچ،
ئورۇندۇق بوش
بۇ يەر، كىملەرنىڭ سۆيۈشى ئۈچۈن يارالغان؟
خۇش كەلدىڭ دېگۈم بار

قورقمەن،
پەقەت، پەقەت
ئۆزۈمنىڭ ئاۋازى ئۇ يىراققا تارالغان.

2018 ـ يىل 28 ـ ئاۋغۇست

سول تەرىپىمدىكى سايە

بىر زامانلاردا
رەھمەتلىك مومامنىڭ ھېكايىسىدە
ئېزىلىپ ئولتۇرۇپ چۆچەك ئاڭلايتتىم.
ياخشى ۋە يامان ئادەمنى
ئاق ۋە قارا رەڭدىن پەرق ئېتەتتىم.
ھەر بىر ئىنساننىڭ كۆتىدىغىنىنىڭ ئۆلۈم بىلەن
باشلىنىدىغانلىقىنى،
ئوڭ ۋە سول پەرىشتىنىڭ بارلىقىنى
ئوڭ تەرەپتىكىسى ساۋابنى
سول تەرەپتىكىسى گۇناھنى خاتىرىلەيدىغانلىقىنى،
بىر كۈنى يۇقىرىدىكى كۆزدىن يوشۇرغان گۇناھلىرىمىز يەرگە
چۈشۈرۈلۈپ ھېساب بوغۇلىدىغانلىقىنى
ھېچكىمنىڭ بۇنىڭدىن مۇستەسنا ئەمەسلىكىنى ئاڭلايتتىم.
ئىككى پەرىشتىنىڭ، ئىككى سايىدەك دولامغا مىنىپ

يۈرگەنلىكىدىن ھېچ شۈبھە قىلمايتتىم،
يوشۇرىدىغان ھېچنەرسىنىڭ يوقلۇقىنى بىلەتتىم
يوشۇرۇن خىياللاردىن ھەزەر ئەيلەيتتىم.

ئەمدى،
بىر ئېپتىدائى زامانىنىڭ چۈشى كەبى
بىر قۇرىغان سازلىقنىڭ ھېدى كەبى
مەستخۇش پاتقاقلارنى كېزىمەن،
ھەممە مېنىڭ دولامدىكى پەرىشتىنىڭ ئۈچ ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىمەن،
شۇنچىلىك ئۇزاقتىن سۆكۈتكە قاراپ ئىنتىلىمەنكى
ـ ھەي مېنىڭ سول يېنىمغا ياندىشقان پەرىشتەم
سېنىڭ قايسى گۇناھىمنى خاتىرىلىگىلى چۈشكەنلىكىڭنى مەن
كىمدىن قانداق سوراپ بىلىمەن؟

2018 ـ يىل 4 ـ ئاۋغۇست

كۈتۈش

1

بىر سەھەر
كۆزنى ئاران ئېچىپ، ياتار كارىۋاتتا
دېرىزىلىرى تاقالغان ۋاقىت
كۈتمەكتە ئاستا
پىچىرلارمۇ دەپ بىر تۈپ دەرەخنى.

2

ئۇلار رىۋايەتتەك ياشىغان ئۇزۇن
بەكمۇ يىراق كۆز ئايلىرىدا.
زاماننى كۆيدۈرۈپ، گۈلخانلار يېقىپ
ئۇنۇپ چىققاندا ئالقاندا بەخت
تېخى ياش ئىدى ۋاقىتنىڭ پەسلى.

3

بىز ھەممىمىز
يالىڭاچ قۇللار
ئىسپاتلىماقچى ئەركەكلىكىمىزنى،
قىستاقىستاڭ يوللار ئارا
ئەر، ئايالالار تۇرۇپ بىر سەپتە

4

قېلىن يېزىلىدىغان ئۆتمۈش شەجەرىسى
سۆيۈشنى ئۇقمايدىغان قىزدەك سۇرلۇكمۇ؟
ياكى،
بىرى ئۈچۈن سىر ساقلىغان
گىرىمسىز ياشىغان تەنھا قىزمىدۇ؟

5

ئۇدۇلۇمدا
قېرىۋاتقان ۋاقىتنىڭ قاداق قوللىرى
مېنى باشلاپ بارىدۇ نەگە؟
كىم ئېيتىپ بېرىدۇ؟

ياكى ئۇ،
ئېلىپ قاچامدۇ توي كېچەمنى؟

6

بىز كۈتۈشنى ھېچ بىلمىگەن بولساق
مەن بەلكىم ئۇ كېچە بوغۇزلانماستىم
بەلكىم،
قالاتتىم

2018 ـ يىل 1 ـ ئاۋغۇست

سوۋغا

سەنسىزلىك
ھەممە يەردە كۆكلىدى
سۆكۆتتە ساقلىدىم،
ئۇزاقتا.
ئىچىمدىن ئۆرلىدى بىر دۇنيا تۇتۇن
باقتىم تەلمۈرۈپ
تۇتۇن ئىچىدە ياتار سوزۇلۇپ سىنىڭ سىھىرلىك كۈيۈڭ.

2018 ـ يىل 28 ـ مارت

رىۋايەت

بىر مىسكىنلىك گۇگۇمدەك سوزۇلغاندا
ئۆزۈم خالىمىغان بىر يولدا
ئۇلار بىلەن ئۇچىنچى بىر تىلدا مۇڭدىشىمەن.

سۆزلىرىنىڭ قاپىيەسىدىن
مۇزدەك سۇنى گۈپۈلدىتىپ ئىچىشلىرىدىن
يولدا كېتىۋېتىپ سىنى چۈشەپ چىقىمەن.

ئۇلار بىلەن بىر يەردە تۇرۇپ
ئەينى ھاۋادا نەپەس ئېلىپمۇ
سۆزلەرنىڭ ئۆڭكۈردىن كېلىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلىمەن.

كىچىككىنە، بۇ قىسقا سەپەردە
بىر كېچىدە قېرىيدىكەن ئادەملەر.

بەلكىم مەن
ياراتقۇچىدىن باشقا ھېچكىمنىڭ ئېسىدە يوقتۇرمەن.

بەزىدە قەلبىمدە ئەڭ بولمىغۇر خىياللار،
بەزىدە ۋەتەن ھەققىدە ئەڭ گۈزەل تۇيغۇلار.
ھەر زامان دادامنىڭ ئاۋازى بار قۇلاق تۈۋىمدە
ـ بۇ دۇنياغا نېمە تېرىساڭ شۇنى ئالىسەن.

2018 ـ يىل 1 ـ ئىيون

خەتساندۇقى

خەت كېلىدۇ چوقۇم بىر يەردىن
ھېچ ئېسىگدە يوق خەت يازغىنىڭ.

ئىشقىلىپ، بىرسى تىقىپ قويىدۇ ساندۇققا ئۇنى
ئۇ بىر سۆيگۈ خېتىدۇر،
ياكى بىر ئەجەل دەۋىتى.

ئەگەر شۇنداق تىلىگەن بولساڭ
قىينىلىدۇ ئۇقالماي ئۇنى
خەت ساندۇقى
چۈشەنمەيدۇ خەتنىڭ تىلىنى.

بۇ ھايات شۇنداق ھايات،
ئاشكارىدۇر ھەممە ئېھتىمال.

مەن خەت ساندۇقى سەن ئوقۇغۇچى
ئۆزۈڭ خەت بوپ كەلسەڭچۇ قېنى؟
كۆيۈپ تۇگەيتتىم ئەنە شۇ كۈنى.
كېچە بولۇپ تۇغۇلاتتى ئۇشبۇ خەت ساندۇقى.

2018 - يىل 16 - ماي.

ئالما سېزىمى

1

ئالما باغدا ياكى تاغدا ئۆسىدۇ
ھەرخىل شەكىلدە پىشىپ سېسىيدۇ
رەسساملار ئۇنى ھەرخىل رەڭدە سىزىپ باقىدۇ.
مەن بالىلىقىمدا ئالمىنى چىشلەپ يېگەننى كۆرگەن
ھەمدە،
بەزىلەرنىڭ
پۇزۇر كىيىنىپ،
تەكەللۇپ بىلەن،
يۇيۇپ، تازىلاپ سويۇپ يەيدىغانلىقىنى بىلگەن.

2

ئەگەر، ئالما ئۈستىدە سۆز بولۇنسا
بارلىق ئالملار سەن بولۇپ كۆرۈنىدۇ كۆزۈمگە،

3

ئالما تەسەۋۋۇرنى قوزغىتىدۇ
ئاندىن تەسەۋۋۇرنى ئۆلتۈرىدۇ.
بەزىدە سېنى ئالما دەپ تەسەۋۋۇر قىلىمەن
ئارقىدىنلا ۋەھىمىگە چۈشىمەن.

4

ئەگەر سەن ئالما بولساڭ،
پىشىپ يەرگە چۈشمەيدىغان
ھېچكىم سېنى سېۋەتكە سالمايدىغان
ياكى چىشلەپ بۇزمايدىغان ئالما بولغىن.
ئېگىزدە تۇر
مەڭگۈ مېنىڭ قولۇم يەتمەيدىغان،
مەڭگۈ ئۈمىد ئۈزمەيدىغان.

5

ئالما بەلكىم مېنى تەسەۋۋۇردا سېزىدۇ،
مەن چۈشۈمدە كۆرگەن.
چۈشلىرىمدىن ئويغانغاندا
ئۇنى ھېچكىم ئېلىپ قاچمىسۇن.

6

سەن ئالما بولۇپ ئۈزۈلمەي قالغىن
چوقۇمكى ئۇ ئاخىر زامان پەيتى
سەن تەسەۋۋۇرۇمدىن غايىپ بولغان كۈنى.

2018 ـ يىل 7 ـ مارت

تىلغا يوشۇرۇنۇش

بارلىق تۈيغۇلار يوقالغان جىمجىت
تىلنىڭ ساماسىغا ئۇسسۇلدا ئاسمان
سۆكۈتلەر ئەينەك،
سۆيگۈ پىرىخون
سەدەپ ئوقلىرىنى ئاتماقتا كۈندۈز.
ئاسمانلاردا بىز،
دېڭىزدا ھەم بىز.
ئوتتۇز ئىككى ھەرپ ئەمەسكەن تىلىمىز.
يارىلىش ۋە يارىتىلىش
قاش ۋە كىرپىك
بىز -
ھەممىمىز ئاقار يۇلتۇز.
مەن ھەر كېچە
تىل كېمىسىدە يوشۇرۇنغان غېرىپ يالپۇز.

ئانا تىلىم،
يارىلىشىمدا
بۇ دۇنيالىق سوۋغىدۇر سۆزىسىز.

2018 ـ يىل 31 ـ مارت

بىرنىڭ مۇقەددىمىسى

سەھەرنىڭ مەڭزى قىزارغاندا
سۆزلىنىدىغان، ئاڭلانمايدىغان رىۋايەتنى پاتۇرىدۇ باغرىغا
ئۇنى بىلىدىغان كىشى پەقەت بىرلا
بىرلا

سەھەرنىڭ كۆزىگە چۈش بولغاندا
«بىر»نىڭ يېشىمىنى ئىزدەيدۇ ئىنسانلار
بىلىدىغانلار كۆپتۇر دەيدۇ شاماللار.

سەھەرنىڭ سۆزىگە كەچ بولغاندا
مۇنازىرىلەر قايناپ يېتىپ بارىدۇ ئاسمانغا
ھەممە تەسەۋۋۇرسىز قالىدۇ بۇ جايدا.

سەھەر يەنە كېچىگە قايتقاندا

ئازاپلار تولغەيدۇ،
سۆكۆتلەر ئاياغلىشىدۇ دۇنيادا.
سەندىن باشقا ھېچكىم تاپالمايدۇ مېنى ئۇ چاغدا.

2018 - يىل 30 - ئىيۇن

ئەتىگەنلىك گېزىت

تونۇش يوللار كىرمەكتە ئاستا.
دوقۇرۇشۇپ،
بوغۇلماقتا مەن بىلگەن تىللار.
كۆز ئەينىكىم
تولغۇنۇپ زارلانماقتا ئانا تىلىمدا.
چاي ئورنىغا ئالماشقان قەھۋە
لاي ئورنىدا قوپۇرۇلغان ياغاچ تاختىلار
قىممەت باھالىق ئېلانلار
ئېسىل ماشىنا ھەم ۋاكازالار
ئۇلۇغ ياكى دۆمدە ئايلىنىۋاتقان دۇنيا
ھېچ تەسەللى سوۋغا قىلالماس ماڭا.
بۇ مېنىڭ كۆڭلۈم
ئۇ سېنىڭ كۆڭلۈڭ
ئوتتۇز سەككىز بەتلىك بۇ گېزىتتە

مەن ئۇقۇيدىغان بىرمۇ ھەرپ يوق.
بۇ غېرىپ كۆڭۈل نەلەرگىدۇ ئاقىدۇ
ماڭا يېقىن سۆزلەر كىملەرگىدۇ ھازا تۇتىدۇ
ئەتىگەنلىك گېزىت
ئەتىگەندە مەن يەيدىغان بولكا كەبى
يېزىلىدۇ ھەركۈنى
سېتىلىدۇ ھەركۈنى
مېنى ئۇقۇشقا تىرىشىدۇ ھەرپلىرى.
نېمە بولسا بولسۇن
نېملەر يۈز بەرسۇن
ئامان بولسۇن دەيمەن ئۇلارنى
ئامان بولسكەن دەيمەن ھەم سېنى.
ئەخلەت ساندۇقىغا تاشلايمەن گېزىتنى ئاخىر
«ئالمايمەن ئەمدى» دېگەن سۆزنى يادلاپ ھەر كۈنى
ھەر سەھەر سېتىۋالىمەن يېڭى بىرىنى.
بىلەمدىغانسەن؟
شۇ خەۋەرلەردىن تاپىمەن سېنى ھامان بىر كۈنى.

2018 ـ يىل 25 ـ مارت

شەھەردىن چىقىش

بىز ھەممىمىز بىر ئىپلاستىك روھنىڭ ئىچىگە يوشۇرۇنغان.
ئۇ زاماندا،
بۇ يەردىكى ۋاقىتنى يۇدۇپ چارچىغان تاملار
قەدىمىي سامان قەغەزگە يېزىلغان تىنىقسىز رومانلار
ئادەملەرنى ئۇخلىتىپ قويۇپ ئۆزى شەھەر ئايلىنىدىغان كوچىلار
شەھۋەتنى كۆزىتىشكە كۆنۈپ كەتكەن تولۇن ئاي
ھەممىنى بىلىدىغان ھېلىقى بىلەرمەن خوشنام
سەن بۇلارنى ئەسلا خاتىرەڭگە تېرىمىغان.

ھازىرقى زاماندا
كوچىدا يىغلاپ تۇرۇپ سېتىلىۋاتقان گۈل
مەستخۇشلۇقتا سۆيۈلۈۋاتقان سەن
مېنىڭ كۆزلىرىمدە ئېزىپ قېلىۋاتقان بىرسى
سەن ئۇنى ئەپسانە كەبى خاتىرەڭگە ئويغان.

كېلەركى زاماندا
ئەينەك قۇتىغا سېلىنغان يۈرەك
ئىشىكلىرىنى ھەم تاقىماقچى بولغان پايانسىز گۈللۈك
دۇنيانى كۆزىتىپ تۇرىدىغان تاش ئەينەك
سېنىڭ تويلۇقۇڭ بولىدۇ
ئالماش بىر زاماندا
سەن بۈيۈك قاناتلىرىڭنى دۇنياغا يايىسەن
مەن،
سېنىڭ ئۈچۈن بۇ شەھەردىن چىقىمەن.

2018 - يىل 12 - ئاپرېل

قاردا قەھۋە ئىچىش

قاردا قەھۋە ئىچتى بىر ئادەم
قار شىۋىرلىدى قۇلاقلارغا باھاردەك ناخشا.
يېنىك بىر مۇزىكا
سىزىلمىغان مەشھۇر بىر رەسىم
بىر تۇرمۇش كارتىنىسىدەك ئۆرلىمەكتە ئاسمانغا.
تۇرمۇش قەھۋە بولسا ھە، ـ
سەن ئۇنىڭغا قوشۇلغان شېكەر
ئىش پۈتمەسمىدى
مەن يېپىلسام ئەديالدەك
سەن تىترىگەندە.
سۆيگۈ ھەققىدە سۆزلىسە بۇلۇت
ئەينەك بولماسمىدى ئاسمانغا
قاتقان مۇزلار.
ئادەملەر ئاپپاق،

زېمىنىمۇ شۇنداق
تاقىۋالاتتىم قارا كۆزئەينەك
چاڭغا قىلىپ تېپىلىپ ماڭاتتىم تۇرمۇشنى
چارچىماس ئىدىم ھازىرقىدەك.
يېنىك بىر مۇزىكا،
بىر پەرىشتە كەبى
تۇتاتتىم قوللىرىڭنى سىقىمداپ.
قار لەپىلدەپ ياغاتتى شۇ تاپ
بىر ئادەم قەھۋە ئىچتى قاردا يالقۇنجاپ
يۈزلىرىدە نۇر جىلۋىسى
يۇتۇۋەتتى دۇنيانى شۇنداق.

2018 - يىل 12 - مارت

باھار

سۆزۈك سۇ سالدى كېيمنى
دەريا بىخ تارتىپ چىقتى قىرغاققا
بۆيۈك بىر كېمىدە
بىرتال يوپۇرماق
سېغىنىش سۇ بولۇپ ئاستا ياغماقتا
دېڭىزلار پىچىرلىغاندا
بېلىقلار رەسىم سىزغاندا،
بىر كۆزدىن ئويغانغان قۇياش
چوقان سالىدۇ.
بۇ بىر كۆن ئاۋال ئۇنتۇلغان شەھەر
ئۇ بەلكى چۈشىدىن ئويغانغان بىر ئەر.
ئۇنىڭ ئىسمى باھار،
ئۇنىڭ كۆيلىرى لەرزان
ئازاپلىرى شېرىن.

ئۇ بىر تەزكىرە،
ئىشىكلىرى ھەم تاقالغان.

2018 - يىل 21 - مارت

بالىلىق

بالىلىقىمنى
تېرىپ ئېتىزغا،
يېيىپ كەگرى ئورمانغا
قورۇتقانتىم موماي ئېيتقان چۆچەكتە.

ياشلىقىمنى
بۆلەپ بۆشۈككە،
سۇلغۇن مەدەنىيەتنىڭ ھەرپلىرىدە
يازغان ئىدىم ئىسمىمنى ئەينەككە.

بۈگۈن ھەر ئىككىسى يوق
ئازدىم يوللاردا،
دۇدۇقلايمەن ھەر بىر سۆزۈمدە.
بەلكىم،

كۆزلىرىمنىڭ نۇرلىرى قالدى
بىز يوقاتقان ئاشۇ بېكەتتە.

2018 ـ يىل 29 ـ مارت

كىتاب ئوقۇش

مەندىن ئاۋال ماڭغان بىرسى بار
يالىڭاچ يوللاردىن كۆرىمەن ئۇنى
ئۈمچىيىپ تۇرغان ئىشىك
ئەگرى - بۈگرى سىزىلغان پارچە - پۇرات قەغەزلەر،
كۆزىنى چىلىڭ يۇمۇۋېلىپ ئەپسۇن ئوقۇۋاتقان بىرسى
ئەجەپلەندۈرەلمەيدۇ پەقەتلا مېنى
ھەممە كىتابلار مېنى ئوقۇيدۇ
ئارقىدىنلا
نوقۇپ قويىدۇ بۇرنۇمنى.
ھەرقانداق تىل، ھەر مەنىدىكى كۈي
ئاخىرلىشىدۇ ھامىنى.
بەلكىم مەن بىر چاتاق تاپقۇچى
ياكى سەن بىر ئازدۇرغۇچى
ئاقىۋەت ئىككىلىمىز خاتىرىلەنگۈچى.

بىلىمەن،
بارلىق كىتابلار ئاخىرلىشىدۇ.
بىلىسەن،
ئۇلار بىزنى ئاخىرى يوق رومان دېيىشىدۇ،
تاماملىنىش ھەققىدە ۋەزخانلىق قىلىشىدۇ،
ئېرىشمەلمەسلىكنى پېشانىمىزگە چاپلاپ قويىدۇ،
ھېچكىم قېچىپ كېتىش تەسەۋۋۇرىغا ياندىشمايدۇ.
ياق، مەن قېچىپ كېتىمەن.
سەن ياخشى كۆرىدىغان كىتابلارنىڭ قۇرلىرىغا قەيت بولىمەن،
سەن دەل شۇ رومانىنى يېزىپ تاماملايسەن.
مەن ئوقۇلىمەن
ئۇلار ئوقۇيدۇ
بىز ئوقۇلىمىز
كىتاب يېپىلىدۇ.
بەلكىم،
كىتاب ئوقۇش ئۇنىڭدىن كېيىن مەڭگۈ تەكرارلانمايدۇ.

2018 - يىل 2 - مارت

سۆز قالدۇرۇش سۇپىسى

كۆز كەلسە،
چېقىلىدۇ شاراقلاپ بالىلىقنىڭ ئەينەكلىرى
باھاردا،
تۇتىشىدۇ يوللار قايتىپ ئەسلىگە.
يازدا،
ئېرىپ كېتەرمۇ يازنىڭ يۈرىكى؟
قىشتا،
توڭلاپ قالارمۇ سۆيۈشىسمۇ كۆڭۈل تىلىكى
بەربىر،
بەربىر ئىككىمىز ئۈچۈن
ئايرىلىش ۋە ئۆلۈمنىڭ نېمىلىكى.

2018 ـ يىل 7 ـ مارت

كۆلدىن گۈلگە

قىشنىڭ ئۇزۇنغا سوزۇلغان ئاپئاق بەدىنىدە
باھارنىڭ قىزىل، زىلۋا بويلىرى ئۆي تۇتار.
مۇز ئۈستىدە نۇر ئوينىغان ئاشۇ باللار
مۇھەببەتنىڭ پەرۋازىغا قامچا ئۇرار.
بۈگۈن بۇ يەردە ئاپئاق قار
بۈگۈن بۇ يەردە ئۈششىگەن باھار،
گۈلنىڭ مەستخۇش لېۋىگە سۆيدۈم ئاۋايلاپ
دۇنيا توختىدى،
ئۆزۈم ۋەيرانە، دىلىمدا ئازار.
يىل بىلەن يىل ئارىسىدىكى مۇساپە
سۆيۈشمىگەن ئىستىرىلكىلار
سائەتتىن تارقىلىدىغان يولدەك
پەرىشان ھالەتتە ئالدىمدىن قاچار
بۈيۈك شەھەردىكى بۇ تەنھالىق،

تىل دېڭىزىدا سۇنايلىنىپ ياتقان سۆزسىزلىك
ھەممىدىن ئېمتىھان ئالار
جاۋابلار كۆل
سۇلاردا پىراق
بۇ ئىشلار يەنە ئۇزۇن داۋاملىشارمىكىنە
سۆكۈتتىن يىراق

ئۇ؟

ئۇ ئەزەلدىن بار بولغان
ھېچكىمدىن تۇغۇلمىغان
ئەمما،
سەن ۋە مەن ئۇنىڭدا تۇغۇلغان.
مەن يىغلىسام ئۇ تولغانغان
مۇساپىلەر يىراق، كۆڭۈللەر يېقىن
غۇۋا سىزىق ئۇ، مەڭگۈگە تۇتاشمايدىغان
شۇنداق بىر ھەسرەت ئۇ، مەنلا ھېس قىلغان
تاكى قىيامەتكە قەدەر ئۇنتۇلمايدىغان
ئۇنىڭدا سەن بار
ئۇنىڭدا مەن بار
مەن ئۆلسەم بەلكىم سەن يوق
سەن ئۆلسەڭ مەنمۇ ھەم،
ئۇ ئۆلسە ئەبەدىيلىككە بىز يوق

ئۇ ئەنە ئاۋۇ يەردە
ئۇ ئەنە يىراق يەردە، مەڭگۈلۈككە بىزگە قاراپ تۇرغان.

2018 - يىل 22 - فېۋرال

ئاشىق ۋە ئەينەك

كوچىلار گۈلنىڭ دولقۇنىدا كۆۋەجىگەندە
بىر پۇلسىز ئەر يۈرىكىنى گۈلگە تېگىشتى
گۈللەر قاناتلىرىدىن بوغۇچلىنىپ لەۋلەر سەيناسىدا پۇچۇلاندى
گۈل بىر شەھەر ئىدى
بۇ شەھەر گۈلسىز ئىدى.
مەن ئىشىكلىرى ھىم ئېتىلگەن بۇ شەھەرنىڭ لەۋلىرىدە تەنھا ئىدىم.
يېنىمدا غېرىپلىقنىڭ چاپىنىغا ئورۇنىۋالغان بىر پارچە ئەينەك
ئەينەك ماڭا نۇر تۇتتى
ئەينەكنىڭ كۆزلىرىدە مەن
مېنىڭ كۆزلىرىمدە سەن
دەل شۇ زاماندا، بىر ئۈزۈك ئاۋازدا:
ـ ئاھ خۇدا، مېنمۇ ئاشىق قىلىپ ياراتساڭچۇ؟،ـ دەپ ۋارقىرىدى ئەينەك.

ئارقىدىنلا چۆل ـ چۆل بولۇپ قۇمدەك چېچىلىپ كەتتى
شۇنىڭ بىلەن ئاشىق ۋە ئەينەكنىڭ ۋەدىلىرى بۇزۇلۇپ كەتتى
ئاشىق قۇمغا، قۇم ئاشىققا ئۆزگىرىپ كەتتى.

2018 ـ يىل 15 ـ فېۋرال

جۇملە

دۇنيانى ئوراپ تۇرغان جۇملىلەر
بەزىلىرى سىنتېتىك
بەزىلىرى گىراماتىك.
ئۇلار دائىم بىر - بىرى بىلەن ئۇچرىشىدۇ
بەزىلىرى كۆيۈشۈپ قېلىپ توي قىلىدۇ،
بەزىلىرى بەختلىك بولىدۇ
بەزىلىرى بەختسىز.
بەختسىزلەر قايتىشىدۇ دېڭىز بويىغا
ئەينى رەڭدە قول تۇتۇشۇپ
ھەتتا
بەزىلىرى كەلگۈسىگە پال ئاچىدۇ.
بۈيۈك پەيلاسوپلار
توم - توم كىتابلارنى يېزىشىدۇ
كۆز ئەينىكىنىڭ ئاستىدا.

ئۇلارنىڭ تەتقىقاتى بولۇپ قالىدۇ بىر تارىخ.
ئەمما، بىر جۈملە بار قەلبىمدە
ئۇنى ھېچكىم بىلەلمەس
يا سەن ئالىسەن ئۇنى مەندىن
ياكى ئۇ نەپەسلىرىڭدە يۇيۇنۇپ ئاخىرقى نىشانىنى
تاپىدۇ سەندىن.

2018 - يىل 22 - يانۋار

سېنىڭ ئۆيۈڭ

ئۆسمەيدىغان ئورمان
كۆكلەيدىغان قار
ئېرىمەيدىغان باهار
ئوراپ تۇرار سېنىڭ ئۆيۈڭنى

يىرتىلمايدىغان كالېندار
ئاياغلاشمايدىغان جۈملىلەر
نوتا بولۇپ تىزىلىپ
تەڭكەش قىلار چېلىنىۋاتقان ئۇدارنى

سېنىڭ ئۆيۈڭ قارشى قىرغاقتا
ئەمما سەن سۇدىن قورققۇچى
نېمىشقا
لىققىدە كۆلگە توشقۇزدۇڭ كېمەڭنى؟

سوزۇلغان ئۇزۇن بىر قول
تىكىلمەكتە ساناقسىز كۆز
ئۇنىڭ ئۆيى
ھېلىھەم ئۇخلار قارشى قىرغاقتا.

2018 ـ يىل 17 ـ يانۋار

گۈل

ئاسمان سۆكۈلمىگەن يولدا
سۈكۈت سۇنايلىنىپ ئوڭدا ياتار
ھېچكىمنىڭ گۈل ھەققىدە تەسەۋۋۇرى چەك تۇتماس
گۈلنى قىزلارغا ئوخشىتىپ شېئىر يازغاچ
گۈل چۈشەنچەمدىن ئاۋال مەۋجۇد بولار سىرتىمدا
تۇيۇقسىزلا
قۇچىقىڭغا كېلىپ ئولتۇرىدىغان شېرىن تۇيغۇدىكى خىياللار بىلەن
ھېچكىم ماڭمايدىغان كوچىدا تۇرۇپ
كىشىلەر ئويلاشقمۇ پېتىنالمايدىغان خىياللارنى چايغا مىلاپ تۇرۇپ
ئىچمەكتىمەن
گۈلنى، سۆيگۈنى، بەختىسىز ئەرلەر خىيال قىلسا يامان بولىدۇ
دېگەن سۆزنى قايتىلاپ
بارغانسېرى قەھۋەگە ئوخشاپ قالماقتا ھايات.
ئېرىدىن ئاجرىشىپ ئەركەكلەرنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قاراۋاتقان
كوچىدىكى بىر ئايال

خوتۇننى سۆيۈپ تۇرۇپ خىيالىنى گۈزەل بىر قىزنىڭ يېنىغا يولغا سېلىۋەتكەن ئەركەك
ئۇلار ھەممىسى
باھاردىن مۇستەسنا ھالدا گۈلنى خىيال قىلماقتا.
باھار گۈلدىن ئاۋال
گۈل باھاردىن ئىپتىدائى
يوللاردا ئۇلار
گۈل ۋە باھارنى ئايرىپ، تەسەۋۋۇر قىلىشنىڭ گەپدانلىقىدا
سەن ۋە مەندىن باشقا ھېچنېمە مەۋجۇد بولمىغان جايدا
ھېچكىم گۈلنىڭ ئاياللارغا باغلانغانلىقىنى سۆزلىمەيدۇ
ئەمما،
مەن گۈلنىڭ يىلتىزىنىڭ كىملەرگە تۇتاش ئىكەنلىكى ھەققىدە ئويلىنىمەن
تەسەۋۋۇرۇمدا رەسىمگە بوياق ئۇرىمەن.
شۇنداق بىر زامانلار بولسا
ئادەملەرنى تېرىپ ئۆستۈرىدىغان بىر بىنەم يەردە
بارلىق ئازاپلارنى ئورۇق قىلىپ تېرىۋەتسەم
سېغىنىشلار گۈل بولۇپ ئۈنۈپ چىقسا
ھەسرەتلەر كۆپەيگەنسېرى قىزىل رەڭدە ئېچىلىپ
دۇنيا لىققىدە گۈلگە تولسا
سەن شۇ گۈلنى بىردىنبىر سۇغارغۇچى بولساڭ
بۈگۈن بۇيەردە بارلىق ھالەتلەر سېنى بايقاشتىن يۈز بەرگەن

سەن ۋە مەن شۇ ئۆستۈرۈلگەن ئادەملەر ئىچىدە چوقۇم بار بولىمىز،
ئاندىن سەن يالماۋۇز خىياللار بىسىدا مېنى تۇغرايسەن
ئارقىدىن ھەسرىتىنىڭ بىلەن تازا يىغلايسەن
بەلكىم مەن شۇ ئازاپلار تۆپەيلىدىن تۇزىغان گۈلگە ئايلانغاندىمەن
شۇ ۋاقىتتا چوقۇم سەن كۆز ياشلىرىڭ بىلەن مېنى سۇغىرىسەن.
بۇ يېشىمسىز بىر دەقىقە
بارلىق سۆيۈشلەر ئازاپنى يېپىنچا قىلىدۇ
بارلىق سۆيۈشلەر ئازاپسىز مەۋجۇد بولمايدۇ
بارلىق ئازاپلارنىڭ يىلتىزى سۆيۈشكە تۇتۇشۇپ كېتىدۇ
بارلىق گۈللەر ساڭا ھەم سېنىڭ ئىسمىڭغا ئوخشاپ قالىدۇ
سەن گۈلسەن
سەن باھارسەن
سەن قىش سەن
سەن ئايازسەن
مېنىڭدە يارالغۇچى
كېتىشتىن ئاۋال
ھەر كېچىگە سانسىز شېئىرلارنى تۇغۇپ قويغۇچى
سەن گۈلسەن!
مېنى دەپلا باھارنىڭ ئىسمىنى ئۇنتۇغۇچى.

2017 ـ يىل 3 ـ نويابىر

دېرىزە

دېرىزىلەر ئېقىشتىن توختار
دەرياﻻرمۇ چېقىلار ئاستا
كۆڭۈلدۇر ئۇ
ئېقىپ كەلگەن.
مېڭىپ كېلەر،
ئۇچۇپ كېلەر،
رەسسام سىزالماس
نە ئاقىل سۆزلەر
نە نادان كۆڭۈل
ئۇرۇقىنى ھېچكىم تاپالماس.
ئەمما سەن
ئۇنى تېرىپ قويدۇڭ قەلب يېشىڭغا.
ئۇخلىغان دەرەخ
ئاشىق كۆڭۈل كۆلۈپ كۆككە باققاندا

ئۇنۇپ چىقتى ئۇچۇق دېرىزە
پىغانى يوق ئاسمان مەڭزىدە.
سەن خىيالىمدىن يانداپ ئۆتۈپ
دېرىزەمدە تۇن بولۇپ كۈلسەڭ
دېرىزە ئۇ قۇياشنى توسقۇچى دۈشمەن
ئىككىمىزنىڭ ئارىسىدا.

2017 يىل 9 ئۆكتەبىر

تۇغۇلغان كۈنۈم

مەن تۇغۇلغان زاماندا
مۇھەببەتنىڭ مېۋىسى ئىدىم،
قىرىق بەش كۈز ئاۋالقى شۇ چاغدا.
دەل مۇشۇ مىنۇت، مۇشۇ دەقىقىدە
سۆيۈملۈك ئانامغا ئېسىلىپ يىغلىغۇم كەلدى بىر ھازا.
بۇ مىننەتدارلىق، خۇشاللىق يېشىدۇر بەلكىم
ۋە بەلكىم بىر ئازاپ
ھېچ ھېسابلاشماس ئىدىم شۇ دەقىقە گەر نېسىپ بولسا.
تۇغۇلغان كۈن ئىككىمىزنىڭدۇر
ئۇ كېزىپ يۈرەر ئىككى ئۆلۈم ئارىسىدا.
شېئىرلىرىم ھېچ قاملاشماس،
جۈملىلەر يېتىمسىرار قۇرلار ئارا.
شۇنداق بولامدۇ ھېچ بىلمىدىم
غېرىپ كۆڭۈل كۈيگە ئايلانسا.

قۇشلار، بۇلۇتلار، ئاي ھەم يۇلتۇزلار
سەندىن ئاۋال كەلدى يېنىمغا.
ئانا
مەجبۇرى چېتىپ قويدۇم ئۆزۈمنى مۇزىكىلارغا
ئەرز ئېيتتىم ئۈنسىز ئېقىۋاتقان ئەزىم دەرياغا
ئېقىپ باقتىم سېغىنىشنىڭ ئېقىنلىرىدا
تۇغۇلغان كۈنۈمدە غېرىپكەن دەريا، ئاسمان ھەمدە بۇ دۇنيا.
ھېچ زوقۇمنى تارتماس مەشھۇر مۇزىكا، سەنسىز خىياللار
مۇبادا
شۇ دېڭىزنىڭ قارشىسىدىكى كېمىدىن سەن چىقىپ كەلسەڭ
دېمەسمىدى دەريا زۇۋانغا كېلىپ:
ــ مۇبارەك بولسۇن ھەر ئىككىڭلارغا!
ئانا! بۇ ئەمەسمىدى تۇغۇلغان كۈن ئۈچۈن ئەڭ گۈزەل سوۋغا.

2017 - يىل 8 - ئۆكتەبىر

ئوت ئۆچۈرگۈچى

كۆيدۈرۈلگۈچى بىلەن كۆيگۈچى ئارىسىدا
ناتونۇش ۋەقەلەرنىڭ يۈز بېرىشى ئېنىق
سىزىلمىغان ئۇ ھېچقانداق دەستۇرلارغا
ناتونۇش ئۇ بىزنى قۇچاقلاپ تۇرغان قوللارغا.
ئارىسالدى بولغان ئادەملەر
قۇم ياكى سۇ توشۇماقتا.
پىنھان بىر يەردە
بىرسى جانان بىلەن سۆيۈشمەكتە
ئوت ھەققىدە ۋەھىملىك خەۋەرلەر
ئۆلۈم بىلەن ھاياتلىق ئارىسىدا قېچىۋاتقان ئادەملەر
ھەممىسى ئۆز يولىدا ئاقماقتا.
كۆن چىقمايمۇ تاڭ ئاتىدىغان يەر
كۆن ئولتۇرۇپ قاراڭغۇ بولمايدىغان بىر سەھەر
بىرسى ئوت كەتسكەن دەپ دۇرۇت ئوقۇماقتا

ئوت ئاقىۋەتتە ئۆچۈرۈلگۈچى
ئاللا كىملەر شۇ ئوتتىن قۇتقۇزۇلغۇچى
بۇ سەن ۋە مەندىن مۇستەسنا ھالدا
نەتىجىدە بارلىق ئوتلار ئۆچۈرۈلدۇ
يۈرەكلەر ھەسرەتتە پۈچۈلىندۇ
ئىزلار، خاتىرىلەر كۆيۈپ كۈل بولدۇ
خۇددى لىرىك بىر مۇزىكا ئاستا ـ ئاستا پەسلەپ يوقالغاندەك
بارلىق قىممەتلىك نەرسىلەر گۈزەل بىر نۇقتىدىن پەسكە قاراپ سىلجىغاندەك
مەن مەنسۇپ بولمىغان بىر سەھەردە ئازغۇنمەن
مەن كۆمۈلمىگەن قۇياشتىكى سۈر باسقان بۇلۇتمەن
ھەر نەرسىدىن خالىي بىر دۇنيادا ئوت كىتىشنى كۈتىمەن
ھەممە ئوت كىتىشتىن قورقۇپ يىراقلارغا قاچقاندا
مەن ئۇلار قىچىپ چىققان يۆنۈلۈشكە قاراپ يۈگرەيمەن
ئۆزۈممۇ بىلمەيمەن
بەلكىم سەن شۇ يولدىن چىقىپ مىنىڭ كۆيۈپ كەتكەن بەدىنىمدىكى ئوتلارنى ئۆچۈرگۈچى
لەۋلەر سەيناسىدا مىنىڭ بىلەن بىر روھ بولۇپ
ئاستا غايىپ بولغۇچى
سەن ئوت قويغۇچى ھەم ئوتتا كۆيگۈچى

مېنىڭدىكى ئوتنى ئۆچۈرۈپ
شۇ ئوتتا كۆيۈپ كۈل بولغۇچى
شۇ ھالەتتە پانىيدىن قايتقۇچى.

2017 - يىل 3 - دېكابىر

تىراگېدىيە

گۈزەللىك دېڭىزدىن ساقىپ چۈشكەندە
مەۋھۇم بىر تېئوردا تۇغۇلدۇ يار
ئادەملەر، دېڭىز ھەم تاشتۇپراق
بىر تەنھا كېمىگە ئايلىنىپ قالار
دېڭىزلار ئۇزۇن ناخشا ئېيتار
بۇلۇتلار سۆيۈشۈپ لەۋ قىزارتار
سەن ۋە مەن مەغلۇپ ساھىللاردا چۆرگىلەپ
ئاندىن دۇنيا ئىككىگە ئايلىنار
شۇ ۋاقىت كائىنات سۈكۈتتە بىزنى تىڭشار
تاغلار يالغاندىن ئۆلىۋالار
ھاياتلىق بىر نەپەس جان توختار
دەقىقىلەر سورا
دېڭىزلار يېزىلىپ بىر جۈپ كۆزگە
رومانتىك تىراگېدىيەنى يازار ئېھتىمال.

كېچىدىن قايتقۇچى

تۆزىتىلىدىغان بىر جۈملە سۆز بار
كېچە بىلەن كۈندۈز ئارىسىدا.
كېسىشمەيدىغان بىر ئۇزۇن يول بار
سېنىڭ كېچەڭدىن قايتىدىغان جايدا.
كېچىنىڭ ئۆزى
مەن بىلمەيدىغان بىر يەردىن كەلگەن بولىدۇ،
ئاندىن قۇياشنى باغرىغا يوشۇرۇپ «كۆرمۈدۈم» دەپ ئۆلگۈرىدۇ.

يېتىم بالىسىنى يېتىلەپ بۇ يولدىن ئۆتكەن غېرىپ ئاشىق
ئاستا ـ ئاستا كۆز چاقىدىغان نۇرلارنى ئۇنتۇپ كېتىدۇ
سەن قەلبىڭنى ئىككىگە بۆلۈپ ئۆلگۈرىسەن
سەندىن قالغىنى پەقەت كېچىگە مۇناسىۋەتلىك مەزمۇنلار.
بەلكىم،
سەن ۋە مەن

ئىزتىراپ قەسىرىگە ئېقىۋاتقان بۇژغۇنلار قىيانىدا تۇرۇپ ھېچ نېمىنى تەسەۋۋۇر قىلمايمىز.
چۈشكۈرگەن تاغلار غۇلاچ كېرىپ قوپقاندا
ئېنىقسىزلىقنىڭ نەقەدەر گۈزەل بىر مۇزىكا ئىكەنلىكىنى ھېس قىلىپ ئۈلگۈرىمىز
گۈللەرنىڭ چۈشكە كىرىدىغىنى ناخشا ئېيتىۋاتقان سۇ.
سۇسىزلىقتىن چاڭقىغان،
باياۋانلاردا جان تالىشىۋاتقان جىسىملارنىڭ چۈشەيدىغىنى يەتكىلى بولمايدىغان مۇسايە.
سېنىڭ خىيالىڭدا ئېچىلىۋاتقىنى ئۆزۈڭمۇ ھېس قىلىشقا ئامالسىز قېلىۋاتقان بىر رەڭ.
سەن سوئاللار ئىچىدە بوي تارتقۇچى،
مەن جاۋابلار ئىچىدە قېرىپ كەتكۈچى.
سەن ناتونۇش كېچىنى سېغىنغۇچى،
مەن شۇ كېچىلەردىن قېچىپ چىققۇچى.
مەن قايتقان ساھىللارنىڭ دوقمۇشىدا ھەمىشە «سەن ئۇپېرالاردا ئورۇنلانغۇچى» دەپ يېزىلغان ۋىۋىسكىنى ئۇچرىتىپ قالىمەن.
ئەڭ بۈيۈك قىسسە دەل مۇشۇ كېچىدىن قېچىپ چىققۇچىنىڭ پېشانىسىدە.

كىتابتىكى شېئىر

كىم ئۇ ھىلال ئاينىڭ ئالدىدا تۇرغان؟
ئۇ شامال، يېرىم كېچە بولۇت ئويناتقان.
ھاياتنىڭ بىر بۇرجىكىنى كۆتۈرۈپ ئاستا
قارا ئات
ئاق ئات
لەيلەپ سۇدا دېڭىزدىن ئۆتكەن
چاقناپ تۇرغان يۇلتۇزلار نەپەس ئالغاندا
بىر جەسەت يالقۇندا ئوت بولۇپ چاقنار
تەقدىر ئۇ بىر تەنەپپۇستەك
داۋراڭلىرىنى ھېچكىم ئاڭلىماس
ئەگمە شەكىللىك بىر ئالتۇن نۇر
ئۇ شېئىردىكى ھەقىقەت
كېچە باغرىدىكى گۈل باغچىسى
ئاۋازسىز بىر ئاياغ ئىزى

ھاياتنىڭ يېشمى
مەكتۇپ يوللار يۇلتۇزلارغا
ھاياتتىكى تېمىسىزلىق
ئوخشمايدۇ بېتخوۋىنىنىڭ مۇزىكىسىغا
بىر جوزىدىكى نۇرلار
ماڭا ئوخشاش تۇغۇلغاندا
باراۋەر ياشاۋاتقان ئازاپلار
يوشۇنۇرۇشقا ئامالسىز قالغاندا
تاۋۇتتىكى ئېھتىماللىق
قۇياش بولۇپ چاقنىغاندا
مەن ئاڭلايمەن كىتابنىڭ ئاستا يېپىلغانلىقىنى
ئاق رەڭدىكى بىر خاتا تۇيغۇ
جىمجىت يېتىپ بىر كۆزىدىن نۇر چاقناتقاندا
دېڭىزدىكى چۈشلەر
ياشىغانىغانكەن رازى بولۇشى كېرەك
گۈل پەسلىدىكى مەخپىيەت
ھەممىسى تۈگەيدۇ
بۇ شېئىر كىتابى يېپىلغاندا

2017 ـ يىل 26 ـ مارت

سۆز ئۇغرىلاش

ئۇنۇمسىز بىر ئۇمىدنىڭ ئۇچۇشى
باغلايدۇ ۋىسالنى تاشنىڭ ئۈستىگە
بەلكىم بىر خاتا سىگنال
ياكى ئۆزىمىز ھېس قىلالمىغان قارار
ھەممىسى ھېچنەرسىگە ئەرزىمەيدۇ بۇ يەردە
مەن ئوقۇغان نۇرغۇن كىتابلار
مەن بىلىدىغان بارلىق تىللار
تاشلاپ قاچىدۇ ئاندىن مېنى
ئېسىلىپ قالىمەن قارغىش سۆزلەرنىڭ ئارغامچىسىغا
مۇمكىنسىزلىك ئايلىنىپ قالىدۇ بۈيۈك دەرياغا
پۇتلىرىمنى چىلاپ بېقىپ
ئۆتمەكچى بولىمەن قارشىسىغا
تەقدىر دېگەن بۇ كۆۋرۈك
كۆرۈنمەيدۇ ھېچ يەردە ئەسلا

بۆيۈكلۈك ئۈستىدە تەدبىر بەرگەنلەر
ئاشقلىق ھەققىدە تارىخ يازغانلار
ياكى
سۆيگۈنىڭ سىياستىنى بەلگىلىگەنلەر
جىنايەت دەپ قارار چىقىرىدۇ بىراقلا
مەن ئۈچۈن بەربىبىردۇر ھەممىسى
ئۆزۈمگە ناتۇنۇش يوللاردا كېچىمەن شۇ تاپ
بۇ بىر ئىككى كىشىلىك جىنايەت ئەسلىدە
شاھىد ئەمما ئۇنىڭغا ئۈچىمىز
ھەممە يەر تەنتەنىدە كۈلگەندە
ئېسىلزادە كېيىنىۋالغان ئايالار
ئەيىبلەشكە باشلايدۇ ھەممىنى
دۇنيا ئېيتىلماقچى بولغان ناخشا بولسا
مەن ئۇنى ئېيتىپ تۈگەتكەن نەۋاق
ئەگەر بىر نوتا بولسا يېزىلمىغان
مەن تاماملىغان ئۇنى ئەينى چاغ
مەن بارلىق تىللارنى ئاختۇرۇپ تۇرۇپ
بۆيۈك بىر جىنايەتنى سادىر قىلىمەن
بەلكىم ئۈمىدنى تونۇماقچى ياكى سىزىۋالماقچى ئىدۇق
ئاندىن سېنىڭدىن بىر سۆز ئوغرىلايمەن

ئۇ دەل مەن ۋە سەن
ئاندىن بىر ناخشىغا ئايلىنىپ ئاستا ـ ئاستا ئۆرلەپ كېتىمىز
بۇنى تەسەۋۋۇر قىلغانلار
ئېيتىشىدۇ تۇشمۇتۇشتىن بىر ناخشىنى
ئاستا مۇزىكىغا ئايلانغان ئىنسانلار
مەس بولۇشىدۇ بىر نۇقتىدا دۇنيادا چۆشەنمەيدىغان نەرسىلەر كوپ
چۈشەنمەسلىك ئەڭ ياخشى جاۋابنى بېرىدۇ شۇڭلاشقا
دۇنيا مېنى چۈشەنمەي قالغان چاغدا
مەن ھەم تەسەۋۋۇرسىز قالغان بىر زاماندا
دەل بۇ يەردە سېنىڭ باغرىڭدىن
بىر سۆزنى ئوغرىلاپ قاچىمەن ئاستا

2017 ـ يىل 11 ـ ئاپرىل

تۇغۇلۇش

يۇلتۇزلار بىلەن ئۇچرىشىش دەۋرىدە
كېچە قۇدۇقۇنىڭ مۇزلىرى
ئازاپلار بىلەن تۇرغان زاماندىكى يۈرەك
قۇدۇقتىن ئېتىلىپ چىققان نوتا ئاۋازى
پۈتكۈل دۇنيا شۇ قۇدۇققا چۈشۈپ كەتكەندە
بۇ مەن تۇغۇلغان زامان ئىدى
دۇنيا شۇ زاماندا تۇغۇلغان

دېڭىزدا ئۈخلاپ قېلىش

مەن دېڭىز يوق سەھرادا تۇغۇلغان
دېڭىزنىڭ قورقۇنچلۇقلىقىنى دادامدىن ئاڭلىغان
ئەمما دېڭىزدا كەزگەنلىرىم چۈشۈمدە ئايان بولغان
ئۇ زامانلاردا دېڭىز بىر ئايالنىڭ ئۈستىدىن ئېقىپ كېلەتتى

2

باللىقىم قۇمنىڭ ئاستىدا قالغاندا مەن يالاڭئاياغ بولۇشقا قاراپ ماڭدىم
ئاياغ ئىزلىرىم باشقىلارنىڭ كۆزلىرىگە پۈتكەندە باشقىلارنىڭ ئۇۋۇسىغا ئايلاندىم
ئەمما بۇ ۋەقەلەر دېڭىزنىڭ سىرتىدا يۈز بەردى
ئۇ ۋاقىتتا ئاسماندىن تۇپا ياغاتتى
شۇ تۇپىلار ئاياللارنى بېسىۋالاتتى

3

بىر زامانلاردا يىگىت ئىدىم بىر شەھەردە ياشايتتىم

بۇ شەھەردە دىڭىز يوق ئەمما يامغۇر ياغاتتى
شەھەرنىڭ يامغۇرى ئەرلەرگە ئۆلۈك ھىدىنى ئەسلىتەتتى
ئاندىن ئاياللارنى روھلاندۇراتتى
كۆن چىقماستىن يامغۇر ياغاتتى
ئەرلەر ئۇيقۇدا، ئاياللار ئويغاق ياتاتتى
بۇ شەھەردە تەس تاڭ ئاتاتتى
ئاسمىنىدىن يامغۇر ئارىلاش ئايال ياغاتتى

4

ئاياللار سەنئەت دەيدىغان بىر شەھەردە ياشىدىم
ئاياللار بارلىق نەرسىلەرگە ئوت ياقاتتى
سەنئەت ئۈچۈن سەنئەت ئاياللاردىكى سەلتەنەت
ئوچۇق بىر جايدا ئاياللارغا ئوت قويۇلاتتى
ئاياللار يالىڭاچ كوچىغا چىقاتتى
بۇ شەھەردە يامغۇر قارغا ئايلىناتتى
ئاياللار چالا كۆيۈك بولۇپ قالاتتى
ئەمما بۇ شەھەردە دىڭىز بار ئىدى

5

بۈگۈن بىر شەھەردە ياشاۋاتىمەن
ئاياللار دىڭىزدا ئۇخلاپ قالاتتى ئاندىن كۆنگە ئايلىناتتى

دېڭىز تۆت ئەتراپىمىزنى قورشاپ تۇراتتى
ھېچكىم دېڭىز ھەققىدە پاراڭ سالمايتتى
يالىڭاچ كوچىغا چىققان ئاياللار قاردا توڭلاپ قار مومايغا ئوخشاپ قالاتتى
دېڭىز ئۈستىدىن توختىماي ئاقاتتى
ئەمما ئاسماندىن ئايال ئەمەس قار ياغاتتى

6

بۈگۈن دېڭىزنىڭ ئۈستىدە ئۇيقۇدا مەن
بۇ يەردە پەقەت يامغۇر ۋە كۆڭلىنىڭ ئاۋازى
كۆزلىرىمدە تارتىلغىنى ھەسرەتنىڭ رەڭگى
ئۆلگەن خىياللار قەلبىمگە قاچىلاپ قويدى دۇنيانى
ئاسماندىن ئۇيقۇ ياغماقتا

تەئەججۈپ

سەن مەندە يوق
مەنمۇ ھەم سەندە
نەلەردە قالدۇق بىز ئىككىمىز
ئەمما،
ئاخشامدىن تاڭغا قەدەر مۇڭداشقانغۇ بايا بىز.
بىلدىم
ئىككى ئەمەس بىر تەندە ئىكەنمىز ئەسلى بىز.

2018 ـ يىل 15 ـ يانۋار

يالغۇزچىلىنىش

تاشتەك ئېغىر بىر رىۋايەت باشلىنىشتىن ئاۋال
كىيىمىم بىلەنلا قۇمغا سىڭىپ كەتتىم مەن
گۈلنىڭ قورقاق تەبەسسۇمى،سۆيگۈدىن بېشارەت بېرەلمەيدۇ ئەسلا
ئەگەر پۈتۈن شەھەر تاشقا ئايلانسا
بىر قورققاق سوئال
بىر خىيالسىز تەسەۋۋۇر
مېنى يالغۇزچىلىنىشقا قىستىماقتا
ئەقلىدىن ئاداشقان ھېلىقى ئادەم
سۆيگۈگە تەشنا بىر تۇل چوكان
پۈتۈن شەھەر كۆيۈپ كەتسىكەن دەپ دۇئا قىلغاندا
سىرلىق بىر ئۆڭكۈردىن ئۆمىلەپ
چىقىپ
يالغۇزچىلىنىشقا باشلايمەن ئاستا
يوقايدۇ ئاندىن جىنس توغرىسىدىكى ناتوغرا خىياللار

ئەر ئايالّلار توغرىسىدا تۈگىمەس ماجىرالار
دۇنيا سۆكۈتكە چۆمدۇ بەلكىم
دۇنيا يالىڭاچلارغا تولۇپ تاشقاندا

2017 ـ يىل 15 ـ ئاپرېل

ئاچقۇچ

ۋۇجۇدۇمدىكى راك كېسەللىك تۇيغۇسى
دېرىزىدىن چۈشۈپ قاچار ئېگىزگە
مىڭ يىلنىڭ رەڭگىدىكى ئەتىرگۈل
چاقىرار ئاستا
يىراقتا سوزۇلغان بىر قولنى
ئۇخلاش ئۆيى بىر مۇزلاتقۇ
تۇگۈلتىدۇ بارلىق چۈشلەرنى
بىلىمەن، ئىنچىكىلىك بىلەن
كۆز يېشىڭنىڭ دېڭىز بولۇپ كېچىدە ئاقىدىغىنىنى
ئاندىن سېنىڭ ئۇنى قۇلۇپلايدىغان تۇيغۇڭنى
قۇلۇپ ۋە ئاچقۇچ
سىرلارنى يوشۇرماقچى بولغان ۋەھىمە
يوقمىدۇر ئۇنىڭ بىر يېشىمى؟
ھېچ ئالداشنىڭ ھاجىتى يوق

تۆزىلىدۇ ھاياتتا ھەممە ئىشنىڭ يېشمى
بىز تەسەۋۋۇر قىلىدىغان ئەخمىقانە خىياللار
ئۇلىشىدۇ بەلكىم گۈزەللىككە
نېملا دېمىسۇن بىراۋلار
بىز باشلايمىز باراۋەرلىكتە ھاياتنى
بەلكىم
ئەتە مەن ئوغرىلايمەن بىر تال ئاچقۇچ
ئاندىن ئېسىۋالىمەن بوينۇمغا ئۇنى
تۆگەيدۇ ئاندىن ھاياتنىڭ ھەممە يېشمى

2017 ـ يىل 21 ـ ئاپرېل

باشقا يەردىكى كېچە

تەنىنىڭ ئۆلۈك ھالەتتىكى يىغىسى
قۇياش يوق بىر سەھەردە ئاسماندىن ساقىپ چۈشىدۇ
ئانارنىڭ دانىسىدەك چېچىلغان سوئاللار
ئاستا كېلىپ خامۇش بىر شەھەردىكى بىر بويتاق ئەرنىڭ باغرىدا
ئېرىپ تۈگەيدۇ
توي قىلىشقا ئۈلگۈرمىگەن خامۇش يىللار
يۇپۇرۇلۇپ مېنىڭ كارۋېتىمغا كېلىپ ئۇيقۇغا كېتىدۇ
سوراق يوق دەپ ياشاۋاتقان بىر ئايال
ئىختىيارسىز دۇئاغا قول كۆتۈرىدۇ
باشقا بىر يەردىكى كېچە
ئۆيۈمنىڭ كېچىسىگە ھېچ ئوخشىمايدۇ
كېچىنىڭ سالقىنلىقى ئۇنىڭ تۈنىدىن ئۇزۇن بولىدۇ
رەھمەتلىك مومام ھەر كېچىسى چۈشۈمگە تەبىر بېرىدۇ
تەقدىر تەبىردە كۆيۈپ تۈگەيدۇ

ئەمما كېچە كېچىدىن قاسراق تاشلىغاندا
سەن كېچىدىن سۈزۈلۈپ گۈلگە ئايلىنىسەن
سەن گۈلسەن ھەم گۈلدىن گۈزەلسەن
ئاخىرى گۈلگە كۆندەشسەن
سەن باشقا بىر بىر يەردە ماڭا ناتونۇش كېچسەن
ئۆزۈڭنى ئىچىڭگە يوشۇرۇپ ئۆلگۈرىسەن
سەن باشقا بىر يەردىكى ناتونۇش كېچسەن
چوقۇم بىر كۈنى ماڭا بىر ئورتاق تىلدا سۆزلەيسەن
ئارقىدىن كېچىنىڭ ئەينەكلىرىنى چېقىپ قاچىسەن

2017 - يىل 30 - ئاپرېل

تاش چېقىش

كېچىنىڭ ھالسىرىغان باغرىدىن چىقىپ
يىلان يىللىق قىزنىڭ باغرىغا ئوت قويىدىغان ئەر
ئۈزۈن بىر ۋەھىمىلىك ھېكايىنى توقار
يىللار تاشقا ئايلانغاندا
ئادەملەر ئاستا ـ ئاستا تاشنىڭ ئىچىدىن چىقار
شەھەرلەر تاشتىن قوپۇرۇلغاندا
تاش چېقىش بىر ئەپسانىگە ئايلىنار
كۆن چىقمايدىغان شەھەردە ئاياللارنىڭ تەسەۋۋۇرى قۇياش
ئادەملەر سۇلاشقان شەھەردە
تەسەۋۋۇردىن قۇرغاقلىق كۆكلەپ چىقار
سوغۇق شەھەردە ياشاۋاتقان تاش
ئۆزۈك ھەم سوغۇق لېرىكىنى شېئىر قىلىپ يازار
ئۇنىڭ سۆيگۈسى ھەر كېچە تاش چاقار
سۇلار ئېقىپ، تەكرار قۇرۇپ كەتكەندە

ئۆلۈپ كەتكەنلەر ئۇنتۇلغاندەك، دۇنيا ئېقىپ تۈگەر ئۇنتۇلار
يىللاردىن سىر ئوغرىلىغان تاش
تارىخنى پارچىلاپ يوشۇرۇۋالغان تاش
ئېدىرلىقتا ئەڭلىك سۈرگەن تاش
ئاخىرى قۇياش بولۇپ ئۆلۈپ كەتكەن تاش
ھەممىسى فىلىم كەبى - بىرىدىن ئايان بولار
ھەمدە يىراق بىر ئۆتكۈردە خوتۇن ئېلىۋالغان تاش
بىر ئارخېئولوگ لوفا ئەينەك نۇرىدا كۆزىنى قىسىپ
تاشنىڭ باغرىدىن سۈزۈلۈپ چىقار ھەمدە تەسەۋۋۇرنى ئاستا يەرگە
سىزار
دۇنيا شۇنداق قىلىپ ئۇخلاپ قالغاندا
بۇ تاشنىڭ سىرلىرى تەنھا قالار
مەن بۇ شېئىرنى يېزىشقا ئامالسىز قالغاندا
تىنىقلىرىم توختاپ روھىم تاشقا ئايلىنار
مېنى خالىمىغانلار مەندىن دەرت چىقىرار
مېنى سۆيىدىغان بىرسى سۆيگۈدىن شەمشەر ياساپ
ئىشىق بازغانلىرىدا مېنى چاقار

2017 - يىل 26 - ئاپرېل

سۇنىڭ سۆگىكى

1

سۇنىڭ ئەكسى ھالىتىدە
سەن ۋە مەن يوشۇرۇنۇپ تۇرىمىز.
بەلكىم ئىككىمىز دەل مۇشۇ سۇدىن پەيدا بولغان،
ئاندىن بىز ھاياتتا قايتىلانغان.
سۇنىڭ ئىستىخىيەلىك بەدەن سۆگىكى،
سىڭىپ كېتىشنى نىشان قىلىدۇ بىر يەرگە،
ۋاز كېچىپ دولقۇنلاشنى نىشان قىلغان دېڭىزدىن،
سەن ئۇنىڭ بەدىنىدە بىر مۇزنىكا بولساڭ.
ئېقىپ كېلىمىز تۈنجى قەدەمدە،
ئېقىپ تۆگەيمىز ئاخىرى يەنە.
سۇ پاكلىنىش ئۈچۈن تەننى شورايدۇ،
تەن كىرلىنىش ئۈچۈن روھنى مارايدۇ،

بۇ زامانلاردا بىز ھەممىمىز سۇغا ئايلىنىپ بولغان.

2

سېنىڭ قەيەردىن كەلگىنىڭ نامەلۇم،
ئەمما، زامانلاردىن زامانلارغىچە ئاققىنىڭ بىر ھەقىقەت.
سەن مېنىڭ ئۈچۈن سۇدەك ئېقىۋاتقان رىۋايەت،
بۇ بىر ئىشقىنىڭ سۇدىكى شولىسىدۇر.
سېنىڭ سۇغا شۇڭغۇغان ھالىتىڭ،
مېنىڭ سۇدىن چىققىنىم.
بۇ يەرلەردە يوق ئىدى ھېچنىمىنىڭ چېگراسى،
بۇ يەردىكىسى بىز بەرپا قىلغان ئىككى كىشىلىك ئاشىقلار شەھىرى.
سەن سۇغا ئايلىنىپ ئۇزاق ـ ئۇزاقلارغا ئېقىپ كەت!
مەن سېنىڭ دولقۇنۇڭغا چۆكۈپلا كېتەي.

3

سەن يوق يەردىكى سۇنىڭ ئاۋازى،
بىر كىلاسسىك مۇزىكا كەبى ئورۇنلىنىدۇ.
مىغ ـ مىغ ئادەملەر ئارىسىدا ئۆزىنى «تەنھا» سېزىۋاتقانلار،
تۇتام ـ تۇتام پۇلنى سىقىمداپ ئۆزىنى «يوقسۇز» ھىس قىلىدىغانلار،
بۇ كىلاسسىك مۇزىكىغا مەھلىيا بولىدۇ.
مەن يەنىلا سۇنىڭ سۆڭىكىدىن تارالغان مۇزىكىغا مەھلىيا بولىمەن.
سەن سۇدۇرسەن، ھەم مەندۇرسەن،

سۇ سېنىڭ خىيالىڭدا ئاققاندا.

4

سۇنىڭ رەڭگى ھەققىدىكى خىياللار،
ھەم سۇنىڭ سۈگىكى ھەققىدىكى خىياللار،
سېنىڭ بىلەن قوشۇلۇپلا كېلىدۇ.
بەلكىم بۇ بىر سۇ پەسلى،
ئاچچىق تاماكا ئىسلىرىدىن كۆيۈپ يۇقۇرىغا ئۆرلىگەن،
ئاندىن سېنىڭ ھەققىڭدىكى شېرىن خىياللارنى سۇغا ئېقىتىپ تاشلىغان.

5

سەن كۆلۈپ تۇرۇپ ئېقىپ كەتكەنلەرنىڭ ئازاپلىرىدىن ھوزۇرلانغۇچى،
ئاندىن تەنھالىق كېمىسىگە چىقىپ ئۆزۈڭگە ئېسىلىپ ئۇزۇندىن ئۇزۇن يىغلىغۇچى،
بىز ئاخىرى سۇ بولۇپ ئېقىشنى تاللىغۇچى،
ئاخىرى شۇ يەرگە بىرلىشىپ سىڭىپ تاشلىغۇچى،
بارلىق سۇ شەكلىنى سۆڭەكسىز قالدۇرغۇچى،
سۇ ھەققىدىكى تەبىرنىڭ ئەڭ دانا يېشىمىنى يازغۇچى.
سەن سۇ، سەن ئېقىپ تاشلىسەن،
مەن سۇ، مەن سىڭىپ تاشلىيمەن،
بىز بارلىق مەۋجۇدىيەتلەرنى سۇنىڭ تەسەۋۋۇرىدا ھېس قىلغۇچى.

رەڭ ئىزدەش

بۇلۇتنىڭ كۆلكىسى يوقالغان كەبى يېپىلماقتا قەلبىمدە ئىزتىراپ
سەنئەتكارنىڭ قولىدىن ئۆنۈپ چىققان بۇ كوچىلارغا
بىزنىڭ يۈزىمىزنى ناتونۇش قوللىرىدا ئۆتمەكتە سىپاپ
دەل كوچا چىراقلىرى زۇۋانىغا كىرگەندە

رەڭگا رەڭ كۆزلەرنىڭ سەيناسى قۇرۇق
خۇدۈكسىرەپ باقىمىز ئەتراپىمىزغا
ئارقىدىنلا بۇيەرلەر بىزنىڭ دەپ تەسەللى بېرىدۇ ئۇلار شامالارغا
ئېقىپ چۈشىدۇ بارچە رەڭلەر ئاندىن ئۆز يولىغا.
بۇيەر ئۇلارنىڭ.
بۇ خەتلەر يېزىلغان ئۇلارنىڭ ۋۇجۇدىغا،
قانداق رەڭدە سىزغۇسى كەلسە سىزىپ ئۆزگەرتىدۇ ھەتتا باشقىسىغا،
بارلىق رەڭلەر توغرىسىدىكى قارار مەنسۇپ يەنە ئۇلارغا ئەڭ ئاخىرىدا.

دەقىقىدە يىغلاپ، دەقىقىدە كۈلۈشكە ئادەتلەنگەن بۇ شەھەر
بەلكىم قىزنىقماس مېنىڭ سىرلىرىمغا.
بىز قۇللىرىمىزنى تۇتۇشۇپ تۇرۇپ ئانا تىلىمىزدا سۆزلىگەندە
ھېچ ھەيرانلىق يوق چىرايىدا.
بىز كېتىپ قالىمىز ئۇلارنىڭ رەڭلىرىگە سىڭىشىپ ئاستا
بارلىق رەڭلەر بىر نۇقتىغا يىغىلغان چاغدا.
ئادەملەر بىلەن رەڭ تۇيغۇسى ئارلىشىپ كەتكەن بۇ دۇنيادا
رەڭ ئىچىدە تۇرۇپمۇ ئۆز رەڭگىنى تاپالمىغان سەنئەتكار بار دېيىلسە
ئىشىنىمەن چوقۇم
بىز شەھەرلەرگە ملىڭ رىۋايەت سۆزلىسەكمۇ رەت - رەت
كۆزلىرىنى مىت قىلمايدىغانلىقىنى بىلىپ قالدۇق ئاخىرىدا.
ھېچكىم بىلەن، ھېچ زامان بىلەن كارىمىز يوق
ھەرقانداق تىل بىلەن ئىشىمىز يوق بىزنىڭ
شۈكرى دېدۇق بىز ئاسمانغا قاراپ
بۇ شەھەردە، بۇيەردە ھېچكىم بىلمەيدىغان ئانا تىلىمىزدا.
بارلىق رەڭلەرگە چىلىشىپ تۇرۇپ،
بىر رەڭنىڭ يولىنى بويلاپ ماڭدۇق ئاخىرىدا
بۇ بەختلىك بىر تۇيغۇ ئىدى بىزنىڭ تەسەۋۋۇرىمىزدا
ھېلىمۇ ياخشى كۆزنى قاماشتۇرىغان رەڭلەر دېڭىزىدا
رەڭ قارغۇسى بولۇپ قالمىغىنىمىز بۇ دۇنيادا.

دېڭىزنىڭ لەۋلىرى

ئۇيقۇدىن ئويغانغان دېڭىز،
چۈشىنىڭ شېرىن رىسقىدىن لەۋلىرىنى يالايدۇ ئاستا،
ئۇ ئەڭ گۈزەل تىلدا ئورۇندىلىۋاتقان مۇزىكا.
ئويغاندى،
ئاقتى دولقۇنلاپ ئەسلىمىسى قالغان شۇ جايغا.
كېچىلەر ئۇنتۇلۇشنى قىلغان خاتىرە،
بۇلۇتلار ۋىسال ئۈچۈن شۇڭغۇپ دېڭىزغا،
يۇلتۇزلار كېچە قوينىغا شام ياقار ئاستا،
قاشاڭ بىر كېچىنى سۆرەپ كەلمەكتە دۇنيا.
سەن
تەسەۋۋۇرۇمدا ئاسماندىن تۇغۇلغان دەريا،
مېنىڭ ئەسلىم ـ ۋەسلىم ئاياندۇر ئۇندا.
بىر ئەينەك بولسا ئۈمىدىنىڭ بىز قۇرغان يولى،
مەن ئۇنىڭ باغرىدىكى ئۈزۈك شاۋقۇنى.

سەندە تاماملىنار سۆيۈلۈشنىڭ بۈيۈك ئارمىنى.
تەسەۋۋۇرۇمدا سېنىڭ لەۋلىرىڭ گوياكى دېڭىز.
چۆكتۈرسۇن مېنى!
مەن رازى، يۇتسا ئۇندا مېنى سۆيگۈ غەلىينى!
سېنىڭ لەۋلىرىڭ چۆكتۈرىدۇ ھەتتا دېڭىزنى.

2017 - يىل 9 - ئىيۇل

ئەما جۈملىلەرنىڭ كۆزىدە

ۋاقىتنىڭ يىغلاڭغۇ نوتىسى چۈشەكەيدۇ،
قۇياشنىڭ ئۈنۈپ چىققان كۆزىدە.
بىز قەدەملەرنى شۇئارلارغا ماسلاشتۇرۇپ،
ماڭماقتىمىز بۇ شەھەردە.
ئۇنتۇلغان بارلىق تىلدىكى ۋەدىلەر،
ئۇنتۇپ كېتەي دەپ كەلدىم ھەم،
مېنى ئېزىقتۇرۇشنى مەقسەت قىلغان ئارمانلارنى،
مەن ئوقۇغان توم ـ توم پەلسەپىۋى كىتابلارنى،
ئاڭلاۋاتقان ھەم كۆرۈۋاتقان، كۆپتۈرۈلگەن خەۋەرلەرنى،
بىر ئەلنىڭ بىراۋلار ئۈستىدىكى ھاسىلاتلىق يەكۈنلىرىنى.
ھەتتا ئۇنتۇپ كەتكۈم بار ئىدى مېنىڭ،
مەن تەكرارلاشتىن قورقىدىغان بارلىق سۆز جۈملىلەرنى.
قۇياش كۆيدۈرۈشنى ئۇنۇتقان بۇ شەھەردە،
چارىسىز،

مەجبۇرى كۆيدۈرۈشكە باشلىدىم ئۆزۈمنى.
ساقاللىق، بۈيۈكلۈك ھالىتىدىكى كوچا،
كۆزىگە ئەينەك تاقاپ سۇ كۆلچىكىدە ئۇيۇن قويۇۋاتقان بېلىقلار،
ئۆز خوجايىنىنى قامچا بىلەن ئۇيۇن كۆرسىتىشكە زورلاۋاتقان مايمۇنلار،
ئەتراپىدا چاۋاك چېلىپ ھوزۇر ئېلىۋاتقان مەخلۇقلار،
ئاندىن سەنئەتنى سېتىۋاتقان ئۈمىدلىك قۇللار
ھەممە ھاسىلاتلارنىڭ نەتىجىسى بۇ شەھەردە ئۈنۈپ چىقماقتا.
بۈيۈك بىر مەدەنىيەتكە ھامىلە بولغان كوچىلار،
ئۆزىمۇ بىلمەيدىغان تىللارنى تۇغۇپ قويىدىغان ئادەملەر،
ئالدىراش سەنئەتنىڭ رەستىخانىسىگە يول ئالماقتا.

دەل شۇ ۋاقىتتا، دەل بۇ زاماندا
كوچىنىڭ ئوتتۇرىسىدا يېتىپ ئۆزۈمنى سىناق قىلىمەن.
بىر مەدەنىيەتنىڭ بېسىپ ئۆتكىنىنى،
بىر مىللەتنىڭ ياۋايىلارچە كۈلۈۋاتقىنىنى،
بىر تىلنىڭ غالىپلىقىنى،
بىر ئېرىقنىڭ مەزلۇملۇقىنى،
ئارقىدىنلا بىر ئەرنىڭ تەسەۋۋۇرىنىڭ ھامىلىدارلىقىدا ئەسەبىلەرچە
قېچىۋاتقىنىنى.
مەن ھەم ھېس قىلدىم يەنە،

سوغۇق شامالدەك بىر تۇيغۇدا يۇيۇنىۋاتقانلىقىمنى.
بۇ يەردە ئادەملەر رەسىملەرنىڭ كۆزىدە،
رەسىملەر ئادەملەرنىڭ ئۆيىدە،
پەقەت مەن، ۋە پەقەت مەنلا
كېلىمەن ئىسقىرتىپ
ئېزىپ قالغان بىر ئەما جۈملىنىڭ كۆزىدە.

2017 ـ يىل 15 ئىيۇل / لوندون

سېنىڭ ئورنىتاڭ

شاراقلاپ تۆكۈلسە ئاسمان
ھېچ پايدىسى يوق مەن بىلىدىغان تىللارنىڭ ھەمايىسىنىڭ.
ئارىمىزدا ئازغۇن بۇلۇت بار،
كەيىپ سۈرەر قەلبلەردە مىسكىن قولۋاقلار.
تاغلاردىن تارقىلىپ كېلىدىغىنى مەسۇم بىر يازنىڭ گۈل ئەگمىسى،
تەسۋىرلىگۈسىز بىر شېرىن تۇيغۇنىڭ يېرىم يايلىقى،
توگمەندە تارتىلغان ئۈگۈتكە ئوخشاش رىياللىقنىڭ ئەنئەنىسى.

ئۇيقۇدىكى قۇياش ئويغۇتىدۇ سۆيگۈنى،
ـ ئاھ! دەپ شېئىر يېزىشنىڭ ھاجىتى يوق،
قۇياش سېنى چۈشلىرىگە سۆرەپ كىرگەندە.
ئۇھ، دەپ لەۋ چىشلىمە جېنىم
مەن سەنسىزلىككە چۆكۈپ كەتكەندە.
ھەسرەت چەكمە پىژغىرىم ئىسسىقتا قار ياغسا،

دۇنيا ئۆلۈپ چىقار ئاستا ـ ئاستا بىز مەڭگۈلۈككە كۆز يۇمغاندا.
ـ يىغلاۋاتقان كۆيلەرگە ئىسسىلىۋالغانلار،
ئۇخلايدىغان دىڭىز سۈيىگە مۆكۈنىۋالغانلار،
مېنىڭ نەسلىم بولالماس،ـ دەيتتى ئانام بامدات نامىزىدا.
مەن بارغانسىرى قېرىۋاتقان ئەينەك ئالدىدا تۇرۇپ زەئىپ تەسەۋۋۇرغا يۆلۈنۈپ قالىمەن،
مېنىڭ ماڭا ئوخشىمىغانلىقىنى ھېس قىلىپ ساڭا تەسلىم بولۇش قارارىدا بولىمەن،
بۇ دەقىقىلەرنىڭ سېنى سۆيۈشتىن باشلانغانلىقىنى تۇيۇپ قالىمەن.
چارچىغان نېرۋىلارغا ھېچنىمىنىڭ پايدىسى بولمايدىغانلىقىنى چۈشىنىمەن،
ئارقىدىنلا سېنىڭ ئوربىتاڭنى ئايلىنىمەن،
سۆيگۈ ئۈچۈن يېزىلغان توم ـ توم رومانلارنى ئوقۇپ باقىمەن.

بىلىمەن سۆيۈشنىڭ بىر بەدىلى بار،
سېنى سۆيۈشنىڭ سەپىرىگە چىقىپ
ھەم شۇ دەقىقىدە ئۆزۈم بىلەن خوشلىشىمەن.
بەزى چاغلاردا سۆيگۈنىڭ بەدىلىدىن ۋايساپ يىغلاپ سالىمەن،
چوقۇم سەن ئۈچۈن ئۆزۈمدىن كېچىمەن.
كېتىمەن
كېتىمەن

كېتىمەن
بۇ سۆزنى ئۈچ قېتىم تەكرارلاپ سېنى ئۇيۇقتا يولغا سالىمەن.
لەۋدىن - لەۋگە شۇندىق بىر رىۋايەتنىڭ بارلىقىنى
سەنسىز دەقىقىلەردە ئاندىن ھېس قىلىمەن.
سېنى ئۇنتۇش ئۈچۈن سەپەرگە چىقىمەن،
بارلىق نىشانلارنىڭ قارشىسىدا شۇئان سېنى كۆرىمەن.
توۋا
مەن نېمىشقا ھەمىشە يەر شارىنىڭ يۇملاقلىقىنى ئۇنتۇپ قالىمەن.

2017 - يىل 18 - ئاۋغۇست

تارىخ

كۆزلەر سۆزلەر
لەۋلەر خاتىرىلەر
ئۇپۇقلار سىزار
دەريالار يازار
تۇپراقلار كۆمەر
ئىككىمىزنىڭ تارىخنى.
شامااللار ئەپ قاچار
مۇزىكىلار ئوغرىلار
ناخشىمىزنىڭ نوتىسىنى.
بىرىمىز ئاي، بىرىمىز قۇياش
سۆيۈش بىلەن ئازاپ ھەم قان قېرىنداش
ماگىلا بەر تاغدەك ھەسرىتىڭنى.
سېنى سۆيۈش بىر مۇزىكا
بىر كىلاسسىك مىلودىيە

ئۇلار سۆز ـ چۆچەك قىلار،
دوستلار داستان قىلار
ئىككىمىزنىڭ ئۆلۈمىنى.
گۈلۈم
سەنسىز مەن قانداق يازاي
سەنسىزلىكنىڭ ناخشىسىنى.
مەن سۆيگەن گۈلبەرگى سەن
ئەسلا، ئەسلا ئۇنۇتما مېنى.

مۇزىكا

مۇزىكا ئۇ سېنىڭ بىلەن ئىككىمىز
مۇڭلۇق ئاڭلانماقتا ھەممىلا يەردە
چەك - چېگرالار بىلەن ھېچ مۇناسىۋىتى يوق،
ئەمما دائىما چېلىنىشى كېرەك ئىككى قەلبتە.
بىرىكىشىنىڭ ھەسرىتى كەبى ئۇزۇن ھەم سىرلىق
تاشنىڭ ھېكايىسىدەك ئازاپلىق
پادىچى قىزنىڭ ھېكايىسىدەك بەكمۇ ھايالىق.
خۇددى ئەسەبىي تۇيغۇدىكى يەتتە باشلىق يالماۋۇز
سۆرىلىپ چىققاندەك كوھىقاپتىن
مەن يالىڭاچ پېتى
دالىدىكى ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇپ سېنى تىڭشىدىم.
چېلىنماقتا ئەشۇ مۇزىكا يىراق بىر جايدا.
گۈلنىڭ رەڭگىگە ئايلىنىپ كەتكەن سەن
دەل مۇشۇ زامان، مۇشۇ دەقىقىدە شۇ مۇزىكىنى ئاڭلاۋاتامسەن؟

ياكى دېڭىزنىڭ يوغان ئېچىپ يوللارغا قاراۋاتامسەن؟
بىر سەرگەردان مۇزىكا ئاستا يوشۇرۇندى
يۈرىكىڭنىڭ باغچىسىغا.
مۇزىكا چېلىنماقتا
مۇزىكا ئوغرىلانماقتا
بۇ مۇزىكىنىڭ نوتىسىنى يازارمىز قاچان؟

كېچىگە كىرىش

گەر تىمتاس ھەم قورقۇنچلۇق بولسىمۇ دائىم
ئەڭ گۈزەل نەرسىلەر يوشۇرۇنىدۇ ئىچىگە
مەن سۆيگەن بارلىق نەرسىلەر
ھەمدە مەن سۆيگەن ئايال.
يىراق يەردىكى ئانام ۋە ئاتام،
يۇلتۇزدەك پارلىغان تۆت قېرىنداشىم،
مەن بىلەن قىز تالاشقان ھېلىقى دوستۇم،
پۈتلىرىمنى يارا قىلغان سەھرادىكى يول،
ئانا تىلىمنى ئۆگەتكەن رەھمەتلىك ئۇستاز،
جىنچىراغتا ئوقۇغان ھېلىقى كىتاب،
مەھەللىگە توپا چاچقان پادىچى بالا،
قورقۇپ مىنەلمىگەن ھېلىقى بايتال،
كېچىدە ناخشا ئېيتقان يولدىكى ئورمان،
نۇرغۇنلىغان نەرسىلەر يوشۇرۇنغان ئۇنىڭ ئىچىگە.

كېچە ھېلىھەم قورقۇنچلۇق سېنىڭ كۆزۈڭدە.
ئۇزۇن بىر مۇساپىنى ھەرىدەپ تۇرۇپ
يالغاچ كىرمەكچى بولدۇم مەن سېغىنغان
ئاشۇ كېچىگە.

سىنىڭدىكى پارچىلار

(1)

سۆكۆتنىڭ چىشلىرى زادى قانچە تال؟
ئاقتى كۆندۈزگە
بىرسى ياراتقۇچىغا ئىسلىغان كۆنى
ئۇ بىر ئايال ھەر كېچىگە دۇئا قىلغۇچى
قونۇپ قالدى يۇلتۇز ئۆيىدە.

(2)

كۆندۈزلەر ئېرىپ تۆگىدى
ئۆزىنى تىڭشىدى بىر ئەر
ۋاقىت ئاستا ئۇيقۇغا كېتەر
بارماقلىرىدا شېرىن ئەسلىمە
سۆكۆتنىڭ ئۇخلاش كىيىمىنى كىيدى ئۆستىگە

(3)

ھەر زامانىكى ئۆلۈم پەيتىدە

رەستىلەر تولدۇ چۈشكە
تۈپلىشىپ ئۈيقۇدىن قايتار ئادەملەر

(4)

خاتىرىلەر ئۈنۈپ چىقسا دېڭىزدىن
ئىككى كۆزۈم ئارىسىدا سوزۇلۇپ ياتار
بىر نازىنىنىنىڭ جەستى
ئاندىن بۇ يەردە
سۆيۈشىدۇ ئاي ھەم قۇياش

(5)

سۆزلەر سۆرەپ چىقار ھەرپلەرنى ئاۋازدا
بىز جۈملىلەرنىڭ ھارارىتىنى
ھېس قىلىمىز بويتاق كوچىدا
قەلبلەر سېغىنىشقا ئاشىق بىر جايدا

(6)

مېنىڭ ئۈچۈن يېزىلسەن
مېنىڭ ئۈچۈن تۆكۈلسەن
مېنىڭ ئۈچۈن شېرىن ئۆلۈمدۇرسەن
مېنى سىزىۋاتقان ھاياتقا

(7)

سۆيىمەن دېمە
سۆيىمەن دېمەي
بىز سۆيۈشمەيلى يىراق ئۇپۇقتا
ئەسلىمىگە قوشۇلۇپ كۆيۈپ.

(8)

نۇقتىلارنىڭ سول تەرىپىدە سەن، ئوڭ تەرىپىدە مەن
جۈملىلەرنىڭ بېشىدىكىسى سەن، ئاخىرىدا مەن
داۋام قىلار هايات چوغلاردا
نۇر چاچقۇزۇپ يۈرەكتە ئەينەك.

(9)

هەر تەبەسسۇمدا بىر يېشىم
بىر يېشىمدا مىڭ تەبەسسۇم
باغلاپ تۇرار بىزنى ئۇپۇققا
كەلمەكتە پىلانىتلار ئەگىشىپ

(10)

كېچىلەر قېرىماقتا زىناقتا ئاستا
سەهەرنىڭ لېۋىگە سۆيۈشۈپ نۇرلار

قىياسلىرىمىزدا
سەن نۇر يۇيۇنىۋاتقان مېنىڭ باغرىمدا
بىلەمسەن؟
باھارسىزمۇ ياشاۋېرەر ئاشىقلار

(11)

بىر ياكى ئىككى كۆز ھەممىسى ئوخشاش بىر مەنا
سەن يوشۇرۇنغان
تۇنجى سۆيۈشكۈچى قارچۇقلىرىمدا

(12)

ناخشىلار تۇيغۇمۇ ۋە ياكى ئۆلۈم؟
يوق ھېچ تەسىۋر سېنىڭدىن باشقا
كىم ئۇ كېمىلەردە يەلكەننى ئاچقان؟
مەن كۆرمىدىم
ھېچكىمنى ھاياتلىقتا سېنىڭدىن باشقا؟

(13)

بۇلار، ئۇلار ۋە ياكى بىز
بىر كۆز ياكى ئىككى ھەممىسى
مېنىڭ يوللىرىم ساڭىلا تۇتاش

(14)

سەن بارلىق مەنزىللەردە شاھىد ياققۇچى
سەن بارلىق تۇيغۇلاردا ئەكس ئەتكۈچى
سەن بارلىق كۆزلەردە گۈزەت تۇتقۇچى

(15)

سەن ۋۇجۇدۇڭ بىلەن تۇيغۇلىرىمنى رىئاللىققا پەيدا قىلغۇچى
بىر نۇرلار شاۋقۇنى

خوتەن شىۋېسى

ئۆتتۈز ئىككى چىش چىقتى كوچىغا
بىرى قۇم يىدى
بىرلىرى توپا.
چىقىۋالدى ھارۋىلىرىغا
ئەگىلىك سىرىۋىشتى مەگىزىلىرىگە
ساقال ئالدى، يۇيۇندى ھەتتا
كېچىلەردە ئاستا پىچىرلاپ،
سۆيۈشۈشتى ئايدا، تولۇندا.
قۇياش پارچىلىنىپ
ئايلاندى يۇلتۇزغا
ئاخىرىدا تۇپان بالاسى
ھەممە يۇيۇندى يۇرۇڭقاشتا[1]
ئۆتتۈز ئىككى چىش،

[1] يۇرۇڭقاش دەرياسى

ئوتتۇز ئىككى يۈز
قوشۇلۇپ كەتتى
ئۇيغۇر تىلىغا.

2018 - يىل 24 - فېۋرال

يېرىم ناخشا

تاغنىڭ سۆكۈتلىرى ماكان تۇتقان بىر شەھەردە
سېنى كۆتىمەن.
ھېچنېمە يوق
يوق ھېچنىمە، ھەممە يەر قۇرۇق

سەن كەلدىڭ
دېڭىز،
ئورمان،
شەھەر ھەممىسى قايندى، تاشتى.

بۇ يەردە ئۈچىمىز بار ئىدۇق.
نە يالقۇنلۇق ناخشلار ئېيتىلدى
نە ئازاپلار داستانى،
بىز بىلمىدۇق

سەن كەتتىڭ
ھەممە قايتتى ئەسلىگە
يۈرۈكۈم سۆكۈلتىنىڭ ئۆيى.
دۇنيانى باستى غېرىپلىق
بۇ شەھەردە
ئەمدى نە سەن، نە مەن
مەڭگۈ ھېچكىم يوق.

2018 - يىل 21 - ئۆكتەبىر

ئۆلۈمنىڭ ئىگىسى

بىر سەھەر،
قاناتلىق دەريا
نۇر ۋە يىغلاڭغۇ بۇلۇت،
بىر تال قەغەز پىروبىركا
ئەسىر بولدى تەسەۋۋۇرغا.

دېڭىز بويىدا
شەپەقكە قاراپ تۇرغان بالا
سىزدى، يالاڭئاياغ بىر دۇنيا.

ئۇزۇن سوزۇلغان زېمىننىڭ قولى
ئوخشار ئىدى ئاددىي ناخشىغا.
بېلىقلار ئېگىزلىكنى يۆلەپ
قىسىلغاندا شاۋقۇنلارنىڭ ئارىسىغا.

ھېچنېمىسى يوق بۇ شەھەرنىڭ
ھېچكىم سىزالماس خەرىتىسىنى
كىچىككىنە بۇ بالا
ئايلانغاندا ئۆلۈمنىڭ خوجايىنىغا.

2018 ـ يىل 23 ـ ئاۋغۇست

ۋەھىي

خىرە بىر تەبەسسۇممۇ، مۇغەمبەرلەرچە كۈلكىمۇ
ئۆلۈمگە سەۋەب بولىدۇ بەزەن.
قاتمۇقات ئورىنىۋالسىمۇ،
كۆزنى چىڭ يۇمۇۋالسىمۇ
ئەيىنىنى بىلىۋالىدۇ ھامان باشقىلار.
نۇرغا ئايلىنىپ
يىگىنىنىڭ تۆشۈكىدىن ئۆتۈپ كەتسەم دەپ قالىمەن شۇنداق ۋاقىتتا.
ئەي،
چېقىلغان ئەينەك كەبى ئۇۋۇلۇپ كېتىدىغىنىنى ئۇنتۇغان ئادەملەر!
ئاخىرى پۈتۈن مەخلۇقاتنىڭ بىرلا تىلدا سۆزلەيدىغىنىنىمۇ
بىلمەيدىغان بەغەرەزلەر،
سۇ ۋە ئادەمنىڭ چېتىشلىقنى ئويلاڭلار!
بىر كۈنى
زاۋال ۋاقتىدا،

ـ قۇياش ئەمدى كۆتۈرۈلدى ـ دېگەن ئاۋاز بىلەن زوۋانى تۇتۇلغان بىر قەلئەگە ئايلىنىپ كېتىسلەر.

2018 ـ يىل 1 ـ ئاۋغۇست

سەپەر

ئۆزۈڭ تۇيغۇلارنى يۇدۇپ
ئىككى قانىتىڭنى كەڭ كېرىپ
ئۇچتۇڭ ئۇ يەرگە
بىر تاش كەبى تىلەك ئاستىم بوينۇڭغا
سىنىڭ ئۆچۈن يىنىك،
مەن ئۆچۈن دۇنيادىن ئېغىر.
تەسەۋۋۇر قىلدىم ئۇنى نۇرنىڭ رەڭگىدە.

بىر كۆز يۇمۇلغاندا
بىر كۆز ئېچىلغاندا
يۇيۇنۇپ تارىنىپ چىقار ئەسلىرىم كوچىغا
ھەممە نەرسە ئۇنتۇلىدۇ
نە قۇياش،
نە ئالەم،

نە ئىنسان، ھەممىسى غۇۋا بىر ئۆتمۈش.
پەقەت ۋە پەقەت
سۆكۈتىنى يېپىنچاقلاپ
ھايات قالار مېنىڭ پەرىشتەم.

2018 ـ يىل 16 ـ ئىيۇل

قۇياش رىۋايىتى

رىۋايەتلەر ئىچىدە رىۋايەت باردۇر.
يەر ئايلىنار، يېنىدا قۇياش
مەڭدىن ئاۋال بار ئىكەن
بىراق،
قايسى قايسىنى ئايلانسا يەنىلا ئوخشاش.
ھېچ بىلمىدىم،
سەنمۇ ئايمىدۇرسەن، مەن يەر شارى؟
ئايرىلىشقا ئەسلى سۆز يوقتۇر
ئۆتمەكتىمىز بىر نۇر كەبى پىرقىراپ.
ئېيتقىنا گۈلۈم؟
بىزنى بۇنداق تارتىپ تۇرغان
قايسى رىۋايەت، قايسى بىر پىراق؟

شېئىر ۋە ئاياللار

ئۇيقۇدا بولمىسا بۇ يوللار
قۇترارمىدى بورانلار
بىر تەنھا ئەر
بىر تۇل ئايال
قوشۇلۇپ شۇئىرلىدى ئاسمانلار.
بۇ شېئىر ئۇزۇن يېزىلسا ئەگەر
ئالدىنىپ يۈرەرمۇ يەنە ئاياللار؟

2018 ـ يىل 6 ـ ئىيۇل

ئىككىمىزنىڭ كۆزىدە

سېنىڭ ئۆچىرتىنىڭ بىرىنچى قۇردا
مېنىڭ ئىككىنچىسىدە
بارلىق باشلىنىشلار ساڭا مەنسۇپ دەپ ھەۋەس قىلىمەن.
سەن
مېنى ئاۋال كېلىدىغان پالاكەتلەردىن قۇتۇلۇپ قالدۇ دەپ ھەسەت
قىلىسەن.
ئاقىۋەتتە مەنمۇ قېچىپ قۇتۇلالمايمەن
ھېچكىم ـ ھېچكىمدىن رازى بولمىغىنىدەك،
ھېچكىم ـ ھېچكىمگە قايىل بولمىغىنىدەك
ھېچكىم ـ ھېچكىمنى يېڭەلمەيدۇ.
مېنىڭ ھەۋىسىم ساڭا قاراپ
سېنىڭ ھەسەت ئوتلىرىڭ ماڭا قاراپ ئاقىدۇ.

تالاشقۇدەك ھېچنەرسە يوققۇ دەيمەن؟

ئەمما،

بەربىر.
ئەينى يولدا
هايات كۆزىمىزدە ئاۋالقىدەكلا داۋاملىشىدۇ.

ئۆلۈم

ئۆلۈم،
يېنىك چىلىنىدىغان مۇزىكا ئىدى بامدات نامازدا
ئورۇنلىغۇچىسى مومام ئىدى.

ئۆلۈم،
بىر توپ ئادەملەر ئىدى، بىلگە ئاق باغلىغان
ئەگەشكۈچىسى دادام ئىدى.

ئۆلۈم،
ئاپئاق بۇلۇت ئىدى، ئاسماندا لەيلەپ تۇرغان
جايىنامازدا ئولتۇرغىنى ئانام ئىدى.

ئۆلۈم،
بىرتال گۈل ئىكەن ئەسلى
سەن يوق يەردە ئېچىلىپ تۇرغان.

دۇئا

قوللارنى ئېگىز كۆتۈرمەيمۇ
ئاۋاز چىقىرىپ ئايەت ئوقۇمايمۇ
كۆزلىرىمىزنى ھېچ يۇممايمۇ
بۈيۈك دۇئالارنى تامامالايمىز
كۆزلەردىن ياش تامچىراپ
ئۆنلۈك ئاۋازدا تازا يىغلاپ
بوغۇزلار يېتىمسىراپ
ئەڭ گۈزەل بەختنى ھېس قىلىمىز
ھېچكىم بىزنى تونىمىسۇن
ھېچ ئېسىگە سالمىسۇن
ئەمما بىز تۈيغۇلارغا ئىز سالىمىز
بىز بەخت ئەمەس ئازاپ يولى ئۈچۈن
ئەڭ بۈيۈك دۇئالارنى تامامالايمىز

2018 - يىل 20 - ماي

رېئاللىقنى سىزىش

سېغىنىشتا
ئېگىزگە سوزۇلار قوللار
ھەۋەسلەرگە شاھىد
يورۇق يۇلتۇزلار.
ماۋزۇلارغا سوزۇلسا يوللار
نىشانلارغا ئاقارمۇ سۈپسۈزۈك سۇلار؟
كەلگۈسىنىڭ ھۆسنىدۇر خۇشپۇراق گۈللەر
ئازاپلارغا مىنگىشەر داپشاق بۇلۇتلار.
شۇ يوللاردا ماڭسام ئەگەردە
ئۈنۈپ چىقارمۇ بىر تاتلىق چۈشلەر؟
مەن ئويغانسام
ئۆلىدۇ بارچە گۈزەللىك
سەن ئۇخلىساڭ تۇغۇلىدۇ ئۇلار قايتىدىن.

ئەپسۇس،
ئەپسۇس.
چوڭ ئىچىدە كۆيەر رىئاللىق
بىر ئەما ئادەم ـ
بىر ئەما رەسسام
سىزىپ چىققى ئەينى گۈلزارلىق.

2018 ـ يىل 14 ـ ماي

كارىدور

سېنىڭدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن كىردىم لېۋىڭگە
ئۇلار
بىزدىن قۇتۇلۇش ئۈچۈن چۈشتى دېڭىزغا
ھېچكىم ـ ھېچكىمگە كۆرۈنمەس
بۇلۇتلارغا ئاي، يۇلتۇز قۇياشقا
سۆيۈشۈشكە يول بەرمەس تاغلار
رەت ـ رەت بولۇپ تىزىلدى بىر كارىدورغا
ئوڭ تەرىپىمدە ئوت
سول تەرىپىمدە سۇ
ئۆلۈم يوللىرىدىن قايتماقتا يوللار
سەن ۋە مەن ئۆلۈمنى خاتىرىلىگۈچى
كۆلۈپ تۇرۇپ بىزگە يۆلەندى ھەسرەت
ساگا قوللىرىمنى ئۇزاتقان بىر سەھەردە.

2018 ـ يىل 25 ـ فېۋرال

سەھەرنىڭ تارىخى

بىلىمەن كۆن چىقمىغان بىلەن
ياكى سېنىڭدىن كەلمىسىمۇ بىر خەۋەر
بىز خوشلاشقان ئاخشامقى چۈشتىن ھەممىنى

بىلىمەن بىر سەھەرنىڭ باشلانغانلىقىنى
يۇلتۇزلار بۇ يەردىن يوقالسا ئاستا
سۆيگۈلەر قار بولۇپ، مۇز تۇتسىمۇ بۇ دۇنيا

بىلىمەن بىر تارىخنىڭ غېرىپلىقىنى
سەن ئامراق ناخشىلار
نوتىسىز غېرىپ بىر كۈيگە چېلىنسا ئاستا

يالىڭاچ سەھەر چىقتى كوچىغا
ئۇ پەقەت ماڭىلا دائىر

سەن سىزغان قار گۈللىرى ئېچىلغان چاغدا

بىلمەن بۆگۈن بۇ سەھەر
ساڭا ئوخشاش بۇ يوللار
گۈل ھېدى تولدى ئەتراپقا

بىلمەن بۇ بىر سەھەرنىڭ تارىخى
سېنى يېزىشتىن باشلاندى ئاۋال
بۆگۈننىڭ يېشمى ئەمەس ئىكەن قۇياشتا

سېنىڭ بىلەن بىر سەھەر بۆگۈن
ئىسمىڭ بىلەن بىر باھار تۆنۆگۈن
يەنە سېنىڭدىن باشلانغان ئىدى ئۆلۈشكۈن.

2018 ـ يىل 12 ـ يانۋار

شەنبىنىڭ تىلى

جۇمەدىن كېيىن كېلىدىغان بىر تۈننىڭ ئەتىسى
يەكشەنبىنى ئالدىرىتىدىغان بۇگۈندىكى سەھەردە
ھەممىنىڭ قەلبىگە لىققىدە قويۇش قاچىلىغان بىر يەردە
ئۆچىرەتتە تۇرۇپ كىتاب سېتىۋالغان ئادەملەر
بۇ دەل
ھەممىمىز قەلبلەر كىتاب بولۇپ ئوقۇلسىكەن دەپ كۈتۈپ تۇرغان دەقىقىلەر
سەن كىتاب بولۇپ قالساڭ ھە
بىلەرمىدىم تىلىلىرىڭنى ئەي مەلىكە؟
بۇ يەردە
شاتلىقنى لەۋلىرىگە سىزغان تىللار
كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ سۆيگۈ تىلەۋاتقان دىللار
مەغلۇپ بولغان ھەم خۇدىنى يۇقاتقانلار
ھەمدە ئۆزىدىن كېچىشنى قىياس قىلىۋاتقانلار
دەل مۇشۇنداق بىر ئىستېلا قىلىنغان شەنبىنىڭ قارشىسىدىكى يولدا

تەختى راۋان قورشاۋىدا بەھوزۇر كېتىپ بارغان پادىشاھ
ئاتلارنىڭ بېشىدا جىرىڭلاۋاتقان قوڭغۇراقلار
بوگۈنىنىڭ تىلىنى يېزىپ ئۆتمەكتە.

دېكابىردىكى قاقاقلاپ كۈلگەن قار
ئۇنىڭ قەلبىمدىكى يالغانچى ئاۋازى.
دۇنيا سېنىڭ ئوقۇشۇڭنى كۈتۈپ تۇرغان ئۆتكۈنچى باھار
خۇددى سەن بۇ يەردە مەۋجۇت بولغاندەكلا
قېلىن كىتابتىكى يالىڭاچ تارىخ دەرسى
بىزەڭلەرچە ماڭا قاراپ كۈلۈپ تۇرماقتا
مەن يوشۇرۇنماقچى بولۇپ يول ئىزدىدىم ئاستا
شەنبىنىڭ ئاخىرلاشماقچى بولغان دەۋرىدە.
ئاھ، نەقەدەر ئازاپ ئىش بۇ
يوشۇرۇنۇشقا يەر تاپالماي قالغان كۈندۈزلەر
ئاجرىششنى كۆزلەۋاتقان تىلىمدىكى ئېغىر جۈملىلەر
مەندىن كىملىك سوراۋاتقان سوغۇق كوچىدىكى مەجنۇن دەرەخلەر
كوچىدىن ئېقىپ كېلىۋاتقان مەستخۇش ناخشىلار
تونۇش قەھۋە پۇرىقىدەك نەپەسلەرنى سۆيۈپ ئۆتمەكتە.
دەل مۇشۇ زاماندا
ئەرلەرنىڭ كۆزىدە ئوقۇلۇشنى كۈتۈۋاتقان ئاياللار

مەستخۇش ھېدلاردىن بىزارلىق ھېس قىلىۋاتقان سوغۇق قان ئەركەكلەر
ئايالللاردىن قاچۇرغان كۆزلىرىدە كىتاب ئوقۇماقتا.
بۈگۈن شەنبىنىڭ تىلى قانايدىغان كۈن
بۈگۈن شەنبىنىڭ ۋىدالىشىش دەۋرى
بۈگۈن شەنبىنىڭ تىلى يوقىلىدىغان كۈن
مەن ئېغىر خۇرسىنىپ قولۇمدىكى كىتابنى چۆرۈپ تاشلىدىم
ئارقىدىنلا يەكشەنبىنىڭ يۈيۈنۈش پىلانىغا قاراپ چاپتىم
خۇددى سەن مېنى ئۇنتۇمىغاندەك
شەنبە تۈنۈگۈننى ئېسىدە ساقلىغانمىدۇ؟
ھەممە نەرسىنىڭ ئۆزى بىلىدىغان تىلى بولغىنىدەك.
ھەممە سۆيۈشنىڭ ئۆزگىچە مۇزىكىسى ھەم ئازابى بولىدىغاندەك
بىزنىڭ تىلىمىز قايسى كۈنلەرگە مەنسۇپ بولغىيتى؟

2017 - يىل 8 - دېكابىر

ئاۋازدىكى سىر

ئاخشامدىن سەھەرگە قەدەر
مەغرىپتىن مەشرىققىچە
بىر ئاۋازنىڭ يالقۇنىدا ئۆرتىنىۋاتقان ئەر،
سېنىڭ كۈتكىنىڭ
سۆزلىۋاتقان مۇساپە
قولۇڭنى تۇتۇپ دەريادىن ئۆتكەن،
سۇدىن قورقىدىغان.
سېنى سۆيگىنى ئۈچۈن
سەندىن بىزار بولىدىغان،
غەزەپلىنىپ ياقاڭنى سىقىپ
ئارقىدىنلا لېۋىڭگە سۆيىدىغان
سېنىڭدىن قۇتۇلمەن دەپ
نامىزىدا دۇئا قىلغۇچى قەيسەر ئايال.

2017 ـ يىل 2 ـ ئۆكتەبىر

ئانام

ئەينى كىچىدە
ئەينى يەردە
ئەينى سائەت
ھەر كۈنى،
تەكرار ۋە تەكرار
ئانام چىقىپ كېلىدۇ
قىزىمنىڭ كۆزىدىن.

2018 ـ يىل 26 ـ ئۆكتەبىر

سېغىنىش

سېنى ئۇنتۇش ئۈچۈن سېغىنىمەن
ئۆزۈمنى مىڭ رەت ئۆلتۈرىمەن
پارچىلانغان تەننى توپلاپ
قايتىدىن سېنى سىزىپ چىقىمەن
شۇندىن كېيىن
سېنىڭ ئۈچۈن
كۈن ۋە تۈنگە ئايلىنىمەن.

2018 ـ يىل 29 ـ ئۆكتەبىر

ئەجەل

تۇنۇگۇنگە قاراپ
ئۇنىڭ كۆزلىرىنى ھېس قىلىمەن

بۈگۈنگە قاراپ
ئۇلارنىڭ كۆزلىرىنى چاقنىتىمەن

ئەتىگە قاراپ
مېنىڭ ئاجىز كۆزلىرىمنى تەسەۋۋۇر قىلىمەن

ھەممىسىنى يىغىپ قىياس قىلىمەن

ئۆزۈممۇ قورقىمەن

2018 ـ يىل 1 ـ نويابىر

جەنۇپ

سەن ئۇخلاشتىن ئاۋال
ماڭا بىر سۆز ئېيت،
مەن ئۇنى كېچىچە قۇچاقلاپ چىقاي
تاڭ ئاتسۇن.
ئاندىن،
مەن ئۇخلاشتىن ئاۋال ساڭا مىڭ سۆز ئېيتاي
سەن ئۇنى،
كېچىگە مىڭ قېتىم ئۆتكۈزۈپ
ئاخىرىدا،
بىرتالىلا ئېپقال
كۈن پاتسۇن شۇندىن
مەن ئۇنى جەنۇب دەپ ئاتاي

2018 - يىل 3 - نويابىر

جىنايەت

ئۆزۈمنى ئىزدەپ
باقمەن ئۇزۇندىن ئۇزۇن
تارىخنىڭ ئەينەكلىرىگە.
نۇر ياكى غۇۋا شوللار
ھەممىسىگە ئوت يېقىپ
ئۆزۈمگە قايتىمەن.

بۇ بىر تەلۋىلىك، بەلكىم جىنايەت.

روھىمدا
سەن بىلەن قايتا تىرىلىشنى خىيال قىلىمەن
بىرلا تىل بار، پەقەت ئىككىمىزلا بىلگۈچى
ئاشۇ تىلدا ئەتىگە داستان يازىمەن

2018 ـ يىل 12 ـ نويابىر

شېئىر

ئازاپ ئېچىلغان ئەتىرگۈلۈم
تاشقا ئۇيۇلغان،
قۇرىغان دەريا.

يىراق يېقىنلىقى نامەلۇم
ئاقلىقنى ئىزدەيدۇ،
ئىسنىڭ رەنجىدە قارايغان تۇرخۇن.

شېئىر ساڭا ئوخشار،
ئەڭ يېقىملىق مۇزىكا كېلەر
سەن قونغان يەردىن.

سەن كەبى چاقنايدىغان نۇر
مېنى تەنها قالدۇرۇپ
سۆيۈپ قايتار بۇ كېچىلەردىن.

زامان ياپراقلىرى

نېمە قىلىۋاتقانسەن؟
يوللارنى بوشۇككە بۆلەپ،
ۋاقىتنى ئۇخلىتىپ قويۇپ.

قىستاڭ يوللاردا ئۆزۈڭ يالغۇزمۇ؟
ماشىناڭنى ھەيدىگىنى كىم؟
شوپۇرۇڭنى كىم دەپ قىياس قىلدىڭ؟
قاپسىلىپ قالغان ۋاقىت بەكلا ئۇزۇن بىلىندى؟
يەنە ئۆيگە قايتىشنى خىيال قىلغانسەن؟
ئۇ ياخشى تۇردىمۇ؟
ئۇلارچۇ؟
مەنمۇ دەل سەندە،
خىياللىرىڭنىڭ ئاخىرقى بېكىتىدە
سەندىن ئىلدامراق كېلىپ سېنى ساقلاۋاتىمەن

بۇ يەردە ھاۋا بۇلۇتلۇق، ئەمما كۆڭۈللەر ئوچۇق
ھەممىسىنى سەن دەپ پەرەز قىلىۋاتىمەن،
سېنى يەنە بۇ شەھەردە قالدۇرۇپ كېتىۋاتىمەن؟
ئېيتقىنا ئەمدى سېنى كۆرمەكنىڭ زامانى كەلدىمۇ؟

2018 ـ يىل 19 ـ نويابىر

بەلگىسىز نوتىلار

A

لالىلەر
ئاي نۇرىدا مىندى كېمىگە
شولىسى چۈشتى
يار دەملىگەن چاينىڭ لېۋىگە

B

يوق ئىدى
ئۇ كېچىدە تۇرنىلار.
قانات قاقتى يارسىز بۇلۇتلار

C

نەي ئاۋازى سۇغا يامىشىپ
سىزىپ ئۆتتى زامان يۈزىنى،
بىز ئۇنتۇدۇق تىراگېدىيەنى

D

بارلىق ئىدىيەلەر ھەم يالىڭاچ دىئالوگلار
قاراۋۇلدەك ياتماقتا
ئىككىمىزنىڭ كوچىسىدا

E

تۈنۈگۈن،
بۈگۈننىڭ ھارپىسىدىكى بىر قۇياش
ئۆۋ - ئۇۋۇلاشقا چىققاندا تاغقا
يېتىم بىر مىسرانى قالدى ئۇچرىتىپ

F

ئامان بولغىن دېدىم مەن
ئامان بۇلايلى
تاغلار كۆچتى قەھ - قەھ ئۇرۇشۇپ

G

بىز
مىڭ يىل ئاۋالقىدەكلا ياش،
مۇھەببەتتە ئويغاندۇق باشتىن.

2018 - يىل 27 - نويابىر

ئاشىقلار مۇزېيى

ھەركۈنى قايتىلىنىدىغان بىر پەردىلىك ئوپېرا
قىيسايغان كېمىلەر ۋە قۇرۇغان دەريا
قايتىلاپ يېزىلغان نوتىلار چۆرۈلۈپ تاشلانغان ئەخلەتكە
يېرىم چېكىپ تاشلانغان تاماكا قالدۇقى
ساڭا قىياس لاتا قونچاق
يىغلامسىراپ تۇرغان يېرىق ئۈستەل
سېنى بار دەپ قىياس قىلغان بوش ئورۇندۇق
ھەر كېچە سەن كېتىشتىن ئاۋالقى چۈۋۈلغان يوتقان
سەھەر پەيتىدىلا تۇيۇقسىز غايىپ بولىدىغان سەن
چىلىڭ ئېسىپ قويۇلغان ئىشىكنىڭ ھالقىسىغا

2018 ـ يىل 3 ـ دېكابىر

تىلەك

ئامان بول كۆڭۈلدە كۆكلىگەن ئاسمان
خەيىر ـ خوش مەۋھۇملۇق دەۋرىدىكى تاغ
يىراق قال ھىجراننى سۆرىگەن سائەت
كۆكلىگىن ئارماندا يۇيۇنغان تۇمان

غايىپ بول ۋەھىمە قاپلىغان يوللار
يېنىكلە مۇشكۈلدە سىزىلغان ھىجران
قايتۇرغىن مېنىڭگە ئۆزۈمنى ئاستا
ئامان بول سۆيگۈنى تېرىغان جانان

2019 يىل 1 ـ يانۋار

تىل

بىلىمەن گۈلۈم
ئاسماننىڭ تىلىنى
دەريانىڭ تىلىنى
گۈللەرنىڭ تىلىنى
ئىنساننىڭ تىلىنى
ھەممىنى
سېنىڭ تىلىڭدىن باشقا
ھاياتتىكى بىر قۇش ئىدىم
ئايلاندىم شۇئان
ئالدىڭدىكى تىلسىز تاشقا.

2019 يىل 11 - يانۋار

خوشلىشىش

رېلىسلار سۆيۈشۈپ،
شاماللار يوللار بىلەن گىرەلىشىپ
نىشان قوللىرىنى ئۇزۇن ئاچقاندا
كۆلگۈنچەك بىر تاش سۈكۈتكە چۆمدى.
جۇپ بۇلاق ئاستا پىچىرلىغاندا
ھېچنېمە بولمىغاندەكلا
قايتىلىنىدىغان كالېندار ئېغىر چامدىنىنى سۆرەپ
مەن تەرەپتىن سەن تەرەپكە
ئاستا سۇرۇلدى.

2019 يىل 30 - يانۋار

قىشنىڭ ئوتتۇرىسىدا

ئىككى كۆزۈڭ ئارىسىدا:
ھەسرەت يۆگىلىگەن بىر تال كېمە بار.
ئۆزۈپ كېلەر تىلىڭ ئاستىدىن

ئىككى سايە تاغلىرىدا
يوشۇرۇنغان تۆمەنىمڭ ھەرپ
ھۇجۇم قىلار بۆيۈك ئورمانغا.

ئىككى لەۋىنىڭ تارىخىغا
قىزىل رەڭلىك قار ياغقان كۈنى
قېتىپ قالدى باھار دېگەن خەت.

ئاھ سېنىڭدە ئىككى قوۋۇرغا
تىنىپ كەتكەن ياۋايى ئورمان

يوشۇرغانمۇ تۇمەنمىڭ ئەرنى؟

جۇپ رەڭلىك ساناق سانلار
دەريا، ئاسمان، پايانسىز تاغلار
سىزىپ چىقتى بويتاق بىر قىشنى

سەن بىر ئايال ئاندىن ئەزرائىل
مېنى سۆيۇپ، مېنى يوق قىلغان
ئەڭ شېرىن ئەپسۇنىڭ بىلەن

مەن تەنها كېمە،
كۆيگەن قىشنىڭ ئوتتۇرىسىدا سەن.

2019 ـ يىل 7 ـ يانۋار

كۇتۇپخانا

ئۆزۈمنىڭ كىملىكىدىن قىياس قىلغاندا روھىمدىكى بەتلەر ئاستا ئۇقۇلىدۇ
مەن مەندىن كەتكەن بولۇشۇم ئېنىق
يېنىمدا ھېلىھەم بىر تال بوش ئورۇندۇق
ۋاراقلىنىۋاتقان ئادەملەر خاس نومۇرلىرى بىلەن رەتلىك تىزىپ قويۇلغان.
نە ۋاراڭ - چۇرۇڭ
ياكى يالقۇنلۇق ناخشا
بەزىدە ئازاپلار
قېلىن پەلتوسىنى ماڭا كىيگۈزۈشكە تىرىشىدۇ.
بەزىدە ئۆزۈمنى بەتمۇبەت،
قۇرمۇقۇر ئىزدەپ چىقىمەن
نەچچە قەۋەت سېلىنغان بۇ بىنانىڭ ئۈستىگە،
دېڭىز سۈيى ئاستا يامىشىپ چىقىدۇ
بۇ يەردە ھەممە نەرسە يۈز بېرىدۇ
ئاندىن ئاستا جىمجىتلىقنىڭ ئىچىگە سىڭىپ كېتىدۇ

بۇ زاماندا پەرەز قىلىنغان ھەم قىياس قىلىنىشقا پېتىنىلمىغان
تاسادىپىيلىقلار ھەر زامان مەۋجۇت بولىدۇ
ئۇلار ئاستا ـ ئاستا مەندىن يىراقلاشسا
كۆندۈزى مېنىڭدىن قاچىدىغان قىز،
ناماز شام ۋاقتىدا مېنى باغرىدا ئولتۇرغۇزىدۇ
سائەت يەتتە
ئەمدى ئىشتىن چۈشۈشنىڭ پەيتى
روھىم ئۇ يەرگە قاراپ ئۇچۇپ كېتىدۇ.

2018 ـ يىل 15 ـ فېۋرال

دىراما

ئوقۇرمەنلەر تازا ۋارقىرىسۇن
پېرسوناژلار ئارام ئالغاندا
بۇ دۇنيا ماڭا قالسۇن
ئۆزۈمنى ئۆزۈم ئاران يېزىپ چىققاندا
بۇ بىر زوراۋانلىق بولسىمۇ
سۇنىڭ ئېقىشىدىن ئاخىرى توختايدىغىنى ئېنىق
ئادەملەر شېغىل تاسقاپ قايتقاندا
ھەممىنى ئۇنتۇپ راھەت بىر يۇتۇم قەھۋە ئىچسەم دەيمەن.
بارلىق دىرامىلار ئاخىرلاشقاندا
بىر توپ ئاشىقلار ۋىدالىشىۋاتاتتى.

2018 - يىل 17 - فېۋرال

ھايات

ئايالنىڭ ئىچىدە ئايال
مۇزىكىنىڭ ئىچىدە مۇزىكا
دەرتلەرنىڭ لېۋىدە مىڭ دەرت
شۇنداق داۋاملاشماقتا بۇ ھايات
خۇددى
مۇزىكا چېلىۋاتقاندەك بىر ئايال

2018 ـ يىل 26 ـ فېۋرال

مىڭ يالغان

دۇنيا يالغاندۇر، كۆڭلەرمۇ يالغان
كۆيلەريالغاندۇر، نوتىسى يالغان
قىزلار يالغاندۇر، مۇھەببەت يالغان
دېيىشتى ھەممە يالغان دۇنيا بۇ
يالغانلار دائىم بىزنى قورشىغان
پەقەت ئىككىمىز
سەن ۋە مەن
شۇ يالغانلاردىن راستىقا ئايلانغان

2019 ـ يىل 5 ـ مارت

شائىر

تاغلار مەس بولۇپ سۆزلەر ھەركۈنى
سۇلارنىڭ ئۇسۇلىدىن توختىماس ئەسلا
بۇلۇتلار،
ئازاپتىن دەرت ئېيتىپ يىغلار
ئەسكە ئېلىپ مەشۇقىنى
تەنھالىق دېڭىزىدا ئۈزۈۋاتقان ئەر
ھېسابلىماقتا خالتىسىدىكى يۇلتۇزنى
ھېس قىلىۋاتىمەن
ئازاپنىڭ پويىزىغا تەنھا مىنەمدۇ بۇ شائىر دېگىنى.

2019 ـ يىل 1 ـ مارت

ئاخىرقى ئىيال

سەن بىر ئايالغا تەئەللۇق بولغان مۇھەببەتتە ياشىدىڭ
بۇ دۇنيادىكى ئەڭ قىسقا ھېكايىدەك.
«سۆيەمسەن» دەپ ـ سوراشتىن باشقا
يىغلىغاننى،
ئازاپنى ھېچكىم كۆرمىگەن.
بۇ قانداق زامان؟
ئۆتكەن كېمىلەرگە ھەسرەت قاچىلايدىغان،
ئۇنى يۈك كېمىسى دەپ ئاتايدىغان؟
مېنىڭ
ھېچكىمنى ئويغۇتۇش مەقسىتىم يوق،
ئەمما بىلىمەن،
مۇھەببەتنىڭ پەسىللەرنى ئويغىتىشى
ئېنىق.
نە چۈش كۆرگەن تاغلار،

نە قىشتا ئېرىيدىغان ياشلار،
ھېچ نەرسە بۇگۈننىڭ ئەسلىدە كۆيمەس.
دەل شۇ چاغدا:
تارىخ يېزىلمىسۇن،
ھېچنېمە قالمىسۇن،
ھەممە ئۇنتۇلۇپ كەتسۇن،
قالىدىغىنى پەقەت مۇھەببەت ـ دېدى كوچىدىكى ئەما بوۋاي.
بەلكىم بۇمۇ توغرىدۇر
ياكى سېنىڭ ئۈمىدىڭ شۇدۇر
ئېيتىپ باقتىڭمۇ بۇ جۈملىلەرنى ئۈچىنچى شەخس تىلىدا؟!
ھەممە سۇنىڭ بىر ئەكسى بار،
بارلىق شەيئىلەرنىڭ بۈگۈنى ۋە يوپيورۇق ئەتىسى بار،
خۇددى تاشپاقىنىڭ دائىم دۈمبىسىدە ئېلىپ يۈرىدىغان بوپىسى بولغىنىدەك،
مۇھەببەت ۋە ئازاپ
كۆز يۇمۇپمۇ ئاجراتقىلى بولمايدىغان قوش كېزەكلەر.

بۇ يىل قار قېلىن ياغدى،
قارنىڭ ئۈستىدە لەيلەپ يۈرگىنى يەنىلا خوشلىششىنىڭ ئازاپلىق نوتىلىرى،

مەن بىلىمەن،
دەل مۇشۇ سائەتتە
رەتسىز ئۆيلۈڭنى ئادەتتىكىدەك بويىچە تۈجۈپىلەپ تازىلايسەن،
توختىماستىن تەكرارلايسەن،
كۆتىۋاتقانسەن،
ھەم ئېتىلگەن ئىشىكتىن ئۆسۈپلا كىرىپ كېلىدىغان بىرىنى.
ھەر كۈنى تەكرارلىنىدىغان بۇ خىل دەقىقىلەردىن بەكلا
چارچىغانسەن؟
ئېيتقىنا ئەي ئايال،
ئۆزۈڭمۇ بىلمەيدىغان بىرىنى كۈتۈپ قايسى شاتلىققا
ئېرىشمەكچىسەن؟
يۈگرەپ كوچىغا چىقتىڭ
ئەمدى قاياققا قېچىپ قۇتۇلماقچى سەن؟
ئۇ كوچىلارنى تۈمەن رەت كەزگەن
ئۇ كوچىلاردا نىشانسىز يۈرگەن
ئۇ يوللارنى چەكسىز خىياللارغا كۆمگەن.
مەن بىلىمەن
سەن سۆيۈش ئۈچۈن قاچماقچىسەن؟
يىراقتىكى ئۆزۈڭنى بەكمۇ سېغىنماقتىسەن،
سەن سۆيۈلۈش ئۈچۈن كۈتمەكچىمۇ سەن؟

مەن ئاچچىق سىگارت چەكمەكتىمەن
ئاندىن ئاستا ـ ئاستا كۆيۈپ تۈتۈنگە ئايلانماقتىمەن.
دېرىزەڭنى ئېچىپ كۆكلەرگە قارا!
تەنهالىق كوچىسنى يىتىلىۋالغان مەن كۆز ئالدىڭدا زاھىر بولىمەن
سەن ئاخىرقى ئايال سەن
ئەمما، مەن ئاخىرقى ئەر ئەمەس.

2019 ـ يىل 20 ـ يانۋار

رىلىس

(1)

سەن، لىقلانغان شاراپ ئەسلىدە
مەن، بىر مەيخور ئىچىپ قانمىغان
ئۆزۈمنىڭ دەردىدە تەنھا كۆيۈكمەن
قەدەھتۇرمەنكى،
ھەسرەتتىن سۇنغان.

(2)

يوللار قارشىدۇر نىشانلار ئارا
ئايرىغان بىزلەرنى ئوڭ ۋە سولغا
كېچىنىڭ دېڭىزىغا ئۇرىمىز پالاق
بېلىجانلار ئۆلىدۇ ئۇندا
ئاھ، كېچىگە مەھكۇم بۇ چۆشلەر.

(3)

رېلىسلار كېسىشمەي كېتىپ قالىمىز
خوپ بولدى دەيمىز
يولدا كۆزىمىز.
ئېيتقىنە،
بىرتال گۈلگە تەشنا ئايالدەك
قايسى تاغدا سۈرگۈن ئىشقىمىز؟

(4)

بىز يىللاردەك قېرىپ كەتمەيمىز
بالىلىققا قايتىۋاتىمىز.

2018 - يىل 14 - فېۋرال

سىما

تاگدىن ئاۋال،
نۇردىن بۇرۇنراق،
كېلىدىغىنى جىمجىت ئورمانغا
سېنىڭ ئاۋازىڭ،
نەپەسلىرىڭدىكى.
نەپەسلىرىڭدە گۈزەل ئورمانلىق،
ئاي ئوردىسىنىڭ ئاخىرقى چۈشى
سېنىڭ سىمايىڭ
قارچۇقۇمدىكى.

مەۋجۇتلۇقۇمنى سىنايمەن ئاندىن
كۆزلىرىمنى ئاستا يۇمۇپ،
سېنىڭ كۆكسۈڭدە
ئاھ، مېنىڭ زېمىنىم!

ئالداش دەرىخى

بېغىمنىڭ ھېچ پاسىلى يوق
قورشاۋلار تەسىر قىلمايدۇ.
چۈشلەرنىڭ مەۋسۇمى بولمىغاندەك
ئەر ۋە ئايالنىڭ نۇرغۇن ئوخشايدىغان يەرلىرى بولغىنىدەك.
ماگىنىتلىق قۇتۇپلارنىڭ سېزىمى يوقالمايدىغاندەك
بەلكىم ئۇ بىر پەسىلسىز زامان
بىر تال دەرەخ تىكىلگەن باغچامغا
ئەڭ نازۇك ھېسلاردىن
ئەڭ شېرىن تۇيغۇلاردىن
رېئاللىقتىن قېچىپ يىراققا.
سۇ كېرەك ئەمەس
ھاۋا لازىم بولماس
تىنىقلار ھېچ تۇيۇلماس
ھەممىسى ئايان بولار شۇ تىكىلگەن بىر تال كۆچەتتىن.
قاچان تىكىلگەنلىكىنىڭ ۋاقىت سائىتى ئېسىمدە يوق

قاچان ئۆلۈپ دەرەخ بولغانلىقى توغرىسىدا ھېچ ھېساۋېتىم يوق
مەزمۇت،
چىدامدان،
سۆكۆتكە چۆمگەن
ئايغى چىقماس سوئالغا ئەگىشىپ قالغان پەيلاسوپتەك
سوغۇققان،
سەۋرچان،
ئىنتىزار،
ھەۋەسچان بىرسىنى كۈتەر،
ھېچ خېيىم - خەتەر خىيالىدىن كەچمەس
ئەخمىقانە خىيال ھەققىدە ھېچ چۈشەنچىسى يوق
تۇغۇلغاندىن ھازىرغىچە ئۆزىنى ئىزدەپ يۈرەر.
كىمنىڭ ئاۋال تەرەددۇت قىلغىنى ئېنىق ئەمەس
بۇ خۇددى تۇيۇقسىز كەلگۈن كەلگەندەكلا بىر ئىش.
بىلدۇق بىز،
ياشىماقتىن مۆشكۈلكەن كۈتۈش.
شۇ دەرەخنى تىككەندىلا،
ئۇنىڭ يالغان سۆزلەيدىغانلىقىنى بىلىمىز
ئەمما ۋاز كېچىشەلمەيمىز
توختىماستىن چۆرگىلەپ ئايلىنىمىز
مەڭگۈ ئۇچراشمايمىز

يەنىلا ئۈمىدنى،
كۆزىمىزنى ئۈزمەيمىز
مەڭگۈ شۇنداق ئۆتۈشكە رازى بولىمىز
بەلكىم،
بۇ دەرەخنى مەڭگۈلۈك يادنامە قىلىمىز
بىر كۈنلەردە
بىر زامانلاردا
بىر تۈپ دەرەخ يىقىلغاندا
هايات بىلەن خوشلىشىمىز
ئاندىن مەڭگۈ يادلىنىپ قالىمىز.

2019 - يىل 25 - مارت

ئاشىقلار شەھرى

بىزنىڭ ھېكايىمىز ئۇزۇن بىر ھېكايە
سەن يازماقچى بولسەن
مىڭ بەت قىلىپ
مەن يېزىپ قويىمەن بىر بەت قىلىپ،
بىز بۇ شەھەردىن كۆچكەن شۇ كۈندە
ئۈزۈلۈپ قالدى مېنىڭ خاتىرەم.
سەپەرگە چىقتۇق،
مۇزدىن يېزىلغان ھېلىقى ئاخشام
پۈتلىشىۋالاتتۇق
چېگرالارنىڭ توساقلىرىدا،
ئىنسانلارنىڭ چېگرا بىلەن ئۆزىنى قاپساشلىرىدا،
ئوقۇلمىغان ھېكايىلەرگە.
قۇش بولۇشنى خىيال قىلاتتىم
سەھرادا ئۆسكەن باللىقىمدا
بۈگۈن قۇش بولۇپ ئۆملەپ يۈرەتتىم تۇتۇلغان ئەسىر كەبى

شاۋقۇنلارنىڭ ئاۋازى ئاسماندا،
ئىككىمىزنىڭ ھېكايىسى قۇياشتا ئىدى سىزنىپ ئۆلگۈردى
ھېكايىمىزنى ئىگىز تاغلار،
سۆيۈشكىنىمىزدە جۇدۇندا قالدى
جىمجىت ئورمانلار،
ۋاقىت كېمىلىرىدە سىقىلىپ قالدى
بىز سىزىپ ئۆلگۈرمىگەن، سۆزلەپ ھەم ئۆلگۈرمىگەنلەر.
ھېكايىمىز توختىماستىن رېلىس ئالماشتۇرۇپ كېلەتتى
ھەم توختاۋسىز مېڭىۋاتاتتى
بىز ئاخىرى بۆسۈپ چىقتۇق
بۇ تاش شەھەردىن.
شۇندىن بۇيان،
دەرۋىشكە ئايلاندۇق
ۋاقىتنى قۇياش بىلەن ئۆلچەيدىغان.
يىللار بىزنى قەستلەپ ھارمىدى،
كۈنلەر،
تۈنلەر ئارىسىدا چايقىلىشتىن جان ئۈزمىدى.

پارىژدا ئۇيغۇرچە سۆزلەش

بىز،
تۇيغۇمىزدىكى ئاچارچىلىقتا،
مەۋجۇدلۇقىمىز،
يىراقتىكى مىسكىن ئاۋازدا
تارىخنىڭ دەرسىنى كېسىپ ئۆتتى رەسىملەر ئارا.
قۇياش نۇرى ئانى تاپتى مېنىڭ جىسمىمنى،
سېنا دەرياسى - يۇيۇپ چىقتى روھىمنى
سەنئەتنىڭ بۈيۈكلۈك دەۋرى
ھەققانىيەتنىڭ دار ئالدىدىكى چۈشى
سىزىلغان يوللار.
مومىيادەك قاتۇرۇلغان ئىگىز بىنالار
سەلتەنەتنىڭ تاشقوراللار دەۋرى
گۈل رەڭگىدە سۆزلەيدىغان كوچىلار.
يالىڭاچلانغان مۇھەببەت
قانلىق ھەم شانلىق تارىخقا شاھىد مۇزىيلار.

ئىگىزلىكىدىن شۆھرىتى بۈيۈك مۇنار
تاش كېسەككە ئايلانغان زەپەر دەرۋازىسى،
مەن ئۈچۈن چۈشتەكلا
ناتونۇش تىل،
ناتونۇش شەھەر،
ناتونۇش ئاسمان،
ناتونۇش بۇلۇت
ئىشقىلىپ، بارلىق ناتونۇشلۇقنىڭ ھەسرىتى
مېنى يىراق تەكلىماكانغا ماگاتتى سۆرەپ.
دېڭىزغا ئايلانغان ئادەملەر
ئادەمگە ئايلانغان دېڭىز
تىللارنىڭ قورشاۋىدا قالغان بىز،
تەنھالىقنى پارچىلاپ تاشلىدىم بۇ شەھەردە
قىتئەلەر،
ئىرقلار،
دىنلار ئاقماقتا گىرەلەشمە جەڭ بولۇپ.
كوچىدىكى ھىجاپلىق ئايال،
ئۇنىڭغا يانداش يالىڭاچ تەنلىك چىرايلىق ئايال
سوئال ۋە سوراق،
ھەسرەت ۋە ئازاپ،
بەخت ھەم بەختسىزلىك جېپسىلاشماقتا بۇ يەردە.

مەن مۇساپىر بۇ شەھەرگە ،
شەھەر مۇساپىر مېنىڭ ئۆيۈمگە.
مۇرەككەپ بىر ئازاپلىق تۇيغۇنىڭ قارشىسىدا
روھىمنى ئىزدەپ كىتىپ قالدىم
ساماۋى چۈشلەردە تەكلىماكانغا.
بۈگۈن بىز بۇ يەردە ياشاۋاتىمىز
ھاياتنىڭ تەڭلىك تارازىسىدا
پارىژ قەدىملىكنىڭ يېڭى تېگى
بۈگۈننىڭ قايتىلانماس قەدىمى يولى.
ئاقىۋەت.
مەن بارلىق قورشاۋلارنى بۆسۈپ چىقىپ
ساناشنى باشلىۋەتتىم ئېيففېل تۆمۈر مۇنارىنىڭ پەلەمپىينى
مېنىڭ ئانا تىلىم
مېنىڭ جان تىلىم
مېنىڭ قان تىلىم ئۇيغۇر تىلىدا.

2013 ـيىل 8 ـ ماي ـ پارىژ

سۈت سېغىش

سېھىرلىك دەرەخ،
قوشاقچى قۇشلار،
ئۇسسۇلچى قومۇش
سۈكۈتتە مۇڭغا چۆمگەن سەھرا،
كۈتۈپ تۇرىدۇ ھەممە پەرىشتە ئانامنىڭ دۇئاسىنى
تۇرخۇنلاردىن قىيپاش چىقىۋاتقان ئىس
سۆزلەپ ئۆتمەكتە كۆيۈپ كۈل بولۇشنىڭ ھېكايىسىنى
سۆيۈملۈك ئانام،
ھەر سەھەر بامدات نامىزىدا ياراتقۇچىغا يېقىن يەردە تۇرۇپ
ئېسەدەپ يىغلاپ:
مەغفىرەت تىلەيدۇ ـ
يۇرتىنىڭ بىلمەي ئۆتكۈزۈپ قويغان بارلىق گۇناھلىرىدىن
دۇئا قىلىدۇ
دۇنيادىكى ئەڭ گۈزەل تىلدا
ئاندىن قويۇپ بېرىپ بەش يۇلتۇزنى ئاستا پىچىرلايدۇ:

«يورۇتۇڭلار ئاسماننى، تۈن بولمىسۇن سەھرادا»
ئاتمىش بەش باھارنى ئۆتكۈزدى ئانام ئولتۇرۇپ كۆكلىتىدۇ
زىمىستان قىشنى ياشنىتىدۇ قەلبىدە يازنى،
باللار ئاڭلىماس بولدى چۆچەكلەرنى
نەۋرىلەر ئۇنتۇپ كەتتى ئۇچار گىلەمنى
ھېچكىم بىلمەيدۇ قېتىق ۋە مۇزنىڭ ھېكايىسىنى.
ئانام سۈت ساغىدۇ ھەرسەھەر
سۆزلەپ بەرگەچ ئالا ئىنەككە رىۋايەتلەرنى
ئانام ئالا ئېنەكتىن ساغىدۇ سۆيگۈ
ئالا ئېنەك قايتۇرىدۇ ئەقىدىسىنى
سۈتتىنمۇ ئاق قەلبى بار ئانام سۈت ساغىدۇ
ھاياتنى باشلاپ كېلىدۇ ھەركۈنى
ئۆزگەرمەيدۇ بۇ ھېكايىسى پەقەتلا
ئاغرىپ تۇرسىمۇ پۇتلىرى
سىيقىرىسىمۇ بەللىرى
كۈلدۈرىدۇ كۈندە باھارنى.
ئانام ماڭا يىراق بىر يەردە،
مەن ئانامغا ناتونۇش ئەلدە
مېنىڭ نەزىرىمدە ئانام خۇددى سۈت سېغىش ئۈچۈن تۇغۇلغاندەكلا
ئانام،
دۇنياغا باقىدۇ

سۈتنىڭ رەڭگىدە،
دۇنيانى قىياس قىلىدۇ سۈتنىڭ رەڭگىدە
ئادەملەرنى تەسۋىرلەيدۇ ئېقىۋاتقان سۇنىڭ ئەسلىدە
ئانام سۈت ساغىدۇ ماڭا يىراق بىر يەردە
ئانام سۈت ساغىدۇ كۆندە سەھەردە
ئامانلىق، ئېسەنلىك تىلەپ پۈتكۈل ئالەمگە.

2016 ـ يىل 7 ـ ئاي كېرىيە ـ لايسۇ

پادىچى بالا

ئۇ زامانلار
مەھەللەمدە ھەر كۈنى سەھەر
بىرتوپ كالا ئوتلاپ يۈرەتتى
پادىچى بالا مەھەللىدىن يۇگۈرۈپ ئۆتەتتى.
مەن بەزىدە ئۆزۈمنى پادىچى،
بەزىدە پادىچى بېقىۋاتقان كالا دەپ خىيال قىلاتتىم.
ئۇ زامانلاردا،
پادىچى باللار ۋە بەك كۆپ كالىلار بار ئىدى
سەن يوق ئىدىڭ.

ئەمدىلىكتە
نە ھېلىقى پادىچى
نە ھېلىقى پادىلار يوق.
ئەمما سەن بار بولدۇڭ، بار بىلەن يوقنىڭ ئارىسىدا
مەن يىراقتىن سېنى كۈزىتىدىغان ئىككى كۆزگە ئايلاندىم.

رەسسام

ئۇ كۈنى
دېڭىزدا چاقناپ تۇرغان قۇياش بار ئىدى،
دۇنيا ئۇيقۇدا
دېڭىز تىپ ـ تىنچ ئىدى
يەلكەنلەر خىرامان كېزىپ يۈرەتتى.
رەسسام رەڭ ۋە سىياھلىرى بىلەن
ئاسماننى بۇلۇتلۇق، دېڭىزنى بورانلىق ،
كېمىنى دېڭىزغا چۆكتۈرۈپ سىزدى.
ئارقىدىنلا ئۆزى سىزغان رەسىمگە قاراپ
ئۇن سېلىپ ئۇزۇن يىغلىدى.

2019 ـ يىل 27 ـ مارت